

SEMNE SCRIPTURALE ALE TIMPULUI

Noi vă mulțumim pentru aceasta. Să ne aplecăm capetele un moment, pentru rugăciune.

Prea grațiosule Tată Ceresc, ne apropiem de marele Tău tron și maiestate, în această seară, în Numele lui Isus Cristos. Știind aceasta, că noi avem asigurarea că Tu ne vei auzi. Noi nu avem nici un alt nume în care noi putem să fim asigurați că Tu ne vei auzi, dar El a spus, "Dacă voi veți cere în Numele Meu..." Astfel, ne rugăm ca Tu să ne primești în Împărăția Ta, în această seară.

Și fie ca noi să plecăm de aici, zicând, ca acei care au venit din Emaus, "Nu au ars inimile noastre în noi, cum El ne-a vorbit de-a lungul drumului?" Tată, ne gândim la acea minunată, prima, dimineață frumoasă a învierii; Isus viu și printre oameni; și totuși ei (unii, care L-au iubit), nu au recunoscut aceasta.

Așa este în această seară, Doamne, după o mie nouă sute de ani: Tu încă ești viu și printre noi, și mulți oameni nu își dau seama. (Deși acei oameni ar fi trebuit s-o înțeleagă, ei știu că Scriptura a spus că El ar învia.) Dar, Tată, eu presupun că aceștia sunt doar ființe umane. Iartă-ne, Doamne. Și ne rugăm, acum, ca harul Tău să ne fie suficient pentru noi, în această seară.

Și acordă binecuvântările Tale peste toți care așteaptă și aceia sub așteptare pentru vindecarea lor fizică. Acordă, Doamne, aceasta să fie, în această seară, ca ei să poată ajunge sus prin credință și să Te creadă. Noi o cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Vă puteți așeza.

Rev. Jack Moore, este el în clădire? Rev. Jack Moore? Tu ești așteptat la standul de cărți imediat, Frate Jack Moore.

Noi suntem fericiți să fim aici în această seară, din nou, în slujba Domnului. Și cu mari așteptări crezând că Dumnezeu ne va întâlni pe baza că noi... Pe care El a promis să ne întâlnească.

Acum, noi nu pretindem să avem vreo putere. Eu-eu nu cred că noi avem putere să-i vindecăm pe bolnavi. Noi nu avem putere, dar noi avem autoritate. Vedeți? Aceasta nu este putere.

Să zicem, spre exemplu, că este un-un polițist stând afară în stradă. El cântărește o sută și zece livre. Și aici vine un rând întreg de circulație la-la optzeci de mile pe oră, motoare de treisute de cai putere în ele, și ele zbârnâie în jos pe stradă, motoare de treisute de cai putere. Păi, acel ins micuț nu are putere să oprească una din ele, dar să lase doar acea emblemă să lucească și să-și ridice mâna: ascultați la scârțâitul frânelor, urmăriți-le alunecând într-o parte. Aceasta nu este puterea lui care le oprește, este autoritatea lui.

Și biserica are o autoritate de la Isus Cristos. "În Numele Meu ei vor scoate draci; vorbesc cu limbi noi; dacă ei iau în mână șerpi; sau beau lucruri de moarte, aceasta nu-i va vătăma; dacă își pun mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși." Aceea este autoritatea dată de El.

Acum, ce ar fi dacă același polițist mic se teme să-și ridice mâna și să pășească afară în trafic? El mai bine să-și ia jos uniforma, să prezinte înapoi emblema, pentru că el niciodată nu va reuși ca un polițist.

Nici noi nu vom reuși ca un credincios, atât timp cât ne temem să exercităm autoritatea care ne-a fost dată de Isus Cristos. Noi avem biruință. Noi nu trebuie să avem vreo... noi nu trebuie să ne luptăm pentru biruință, noi deja avem biruință. El a biruit pentru noi, nu noi; El a biruit pentru noi. Noi nu suntem Puternicul Biruitor, El este Puternicul Biruitor.

Acum rețineți, mâine seară, dacă este voia Domnului, aceste prime două seri...

Este doar păcat să alergi într-un oraș ca acesta, și doar să devii cunoscut, dai mâinile, și pleci. Și aceea-aceea nu este cinstit pentru oameni. Aceasta nu este cinstit pentru slujbă, cu certitudine nu este, pentru că slujba este puțin pe partea fenomenală, și tu doar ai o seară sau două, să, vreo două seri, să o prezinți, apoi începi să te rogi pentru bolnavi. Și oamenii aleargă sus în rândul de rugăciune, fără ca măcar de-abia să știe pentru ce vin ei, doar sărind orbește în aceasta. Aceasta ar trebui să fie expusă și arătată Scriptural, Cuvânt cu Cuvânt, că aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și aceea este adevărat. Mesajul orei către Sămânța Regală loială a lui Abraham prin Isus Cristos.

Căci noi suntem moștenitori cu Abraham, conform cu promisiunea. Cum am fi ai lui Cristos, noi suntem Sămânța lui Abraham, și suntem moștenitori cu el la promisiune, Sămânța Regală; nu sămânța prin Isaac, aceea a fost cea naturală, prin sex. Isus era Sămânța fără sex. El era... El era Dumnezeu Însuși. Noi nu suntem mântuiți prin sânge Evreiesc, nici nu suntem noi mântuiți prin sânge de Neideu. El nu a fost nici Iudeu nici Neideu. El era Dumnezeu. El nu a fost, nimic mai puțin decât Dumnezeu. Înțelegeți? El era...

Noi știm că El a fost zămislit în pântec, o fecioară... de o fecioară, Maria. Ea a fost doar un incubator. Ea nu a... ovulul nu a fost al ei, deloc, acela nu a fost ovulul ei, nici nu a fost germenul nici unui bărbat, sau germene masculin; care este hemoglobina, care este o celulă de sânge, și este în sexul masculin; noi știm aceea. O găină poate oua un ou, dar dacă ea nu a fost cu pasărea mascul, el nu va cloci. Ea trebuie să fie cu pasărea mascul, întâi. Masculul poartă celula de sânge, și viața este în sânge.

Și Acesta era Dumnezeu, Însuși, Care, așa... Acum, Protestantul crede că oul i-a aparținut la Maria. Oul nu poate să fie produs fără o senzație. Astfel ce îl veți face pe Dumnezeu să facă, atunci? Vedeți? Dumnezeu a făcut și ovulul și celula de Sânge.

El era Dumnezeu, carnea lui Dumnezeu. Noi l-am văzut pe Dumnezeu, l-am mânuit pe Dumnezeu cu mâinile noastre. "Fără controversă mare este taina neprihănirii: căci Dumnezeu s-a manifestat în trup, văzut de îngeri, mânuit aici în lume, primit sus în Slavă." Astfel, noi aflăm în aceasta, acum, că El a fost Dumnezeu făcut trup. El a locuit cu noi. El-El și-a schimbat marea Lui poziție de la a fi marele Cel Etern, cum noi am vorbit seara trecută, El era atributul Propriului Lui gând. El a devenit aici jos, și a devenit Om să răscumpere pe om.

Păi, aceasta-i cea mai frumoasă povestire. Eu nu văd cum ar putea oamenii să rămână vreodată un păcătos și-și-și să știe aceea: Cum că Dumnezeu a devenit unul din noi. Aceasta este așa de frumos ilustrată acolo, cum mi-ar place să v-o predic, în Rut și Naomi: Cum El a devenit Răscumpărătorul Rudenie, trebuia să fie un Răscumpărător, și trebuiau să fie rudenii. Și cum Dumnezeu, în Duh, nu putea să fie rudă cu noi, și El a devenit rudă cu noi. Când Dumnezeu l-a făcut pe om în Propriul Lui chip, el a fost un om-spirit, și acolo nu era nimeni să are pământul. Atunci, El l-a pus pe pământ după... în cinci simțuri. El l-a făcut un animal cu Duhul lui Dumnezeu în el. Acum, noi suntem viață animală. Noi știm aceea. Noi suntem mamiferi. Mamiferi, animal cu sânge cald. Și atunci, Dumnezeu a venit jos în formă de om, așa cum omul a luat forma lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu a luat forma de om, să-l răscumpere înapoi pe om, răscumpărat. O doamne, ce-ce tablou frumos, cum... Ce lucru minunat avem noi.

Acum, în această seară, doar un serviciu scurt. Eu v-am ținut mult seara trecută. După ora nouă, am observat că oamenii încep, unul se ridică, umblând aici, mergând afară. Păi, vedeți, aceea perturbă. Aceasta atrage atenția de la adunare. Și când o face, nu este vina voastră, poate voi a trebuit să prindeți un autobuz sau ceva, și voi trebuie să fiți acolo. Eu știu ce înseamnă aceea. Eu voi încerca să mă grăbesc.

Acum, mâine seară, cu voia lui Dumnezeu, eu vreau să iau un text evanghelic și să vă predic mâine seară, cu voia Domnului.

În această seară, eu vreau să citesc ceva Scriptură și să dau doar câteva citări, doar să-i pun un pic de bază. Pentru că, neînțelegând Mesajul, și voi sunteți toți, practic fiecare, străini pentru mine, și fără să știți nimic despre Mesaj, și atunci fără să știți despre ce este toată aceasta, voi doar vă întindeți întâmplător spre acesta.

Eu vreau ca voi să înțelegeți: Acesta este promisiunea lui Dumnezeu pentru această zi. Zilele lui Wesley nu ar lucra astăzi. Zilele lui Luther... Ce se petrecea cu-cu Luteranii? Wesley a aflat că ei trăiau într-o sclipire a luminii Luterane și Dumnezeu l-a ridicat pe Wesley. Și ce se petrece-ce se petrecea cu Wesley? Ei au trăit într-o sclipire a lui Wesley când s-au ridicat Penticostalii. Acum, ce se petrece cu Penticostalii? Trăiesc într-o sclipire Penticostală.

O sclipire este o reflectare a unei lumini, ca un miraj pe drum. Acesta este unde a fost lumina și a reflectat lumina ei. Acela a fost același lucru, că ei l-au respins pe Isus. Ei au trăit în sclipirea unei alte lumini, din lumina legii. Și ei au refuzat, sau, au omis să-l vadă pe Mesia, când proprii lor profeți au spus chiar exact ce va face El, cum ar fi El identificat. Și acolo era El, chiar exact în felul cum ei au spus că El va fi. Și totuși ei au omis să-l vadă pentru că ei trăiau într-o sclipire din altă zi.

Mă întreb astăzi, prieteni, "Cum v-ar identifica starea voastră prezentă acum cu unele din acele personaje ale Bibliei?" Acum, gândiți-vă la aceasta. Toți acei Farisei și Saduchei și grupuri mari religioase, și cât de rigizi și mari erau ei. Acum, doar gândiți. Ce parte ați fi luat dacă Isus era pe pământ? Nici măcar, nici o biserică nu l-ar lăsa în ea, nimeni, decât doar câțiva prieteni. Acum, voi știți că aceea este profetit din nou în zilele din urmă? Acea este corect.

Și ați știut voi, de asemenea, că în acea zi El era presupus a fi o persoană needucată, nelegitimă? Ați știut aceea? Ați știut voi că El era presupus a fi un om ieșit din mintea Lui? Într-o zi, El le-a spus ucenicilor (s-a uitat în jur, acolo erau prea mulți cu El), El a spus, "Dacă voi nu mâncați trupul Fiului omului, și nu beți Sângele Lui, voi nu aveți Viață în voi."

Acum, ce credeți că un doctor sau un savant sau-sau ceva persoană deșteaptă, intelectuală s-ar fi gândit? "Acel om este un vampir și încearcă să ne facă pe toți să fim un vampir. Să bem sânge uman? Mâncăm...?"

El nu a explicat-o. El nu a trebuit s-o explice. Adevărata, Sămânță veritabilă, predestinată o va prinde. (A arătat-o în acea femeie mică despre care noi am vorbit seara trecută; deși în starea ei, ea doar a aflat ce a fost, repede.) Și El a spus (Atunci El avea șaptezeci de oameni pe care El i-a numit, ca, "ucenici."), El a spus, "Ce veți spune voi când îl vedeți pe Fiul omului înălțându-se sus de unde El a venit?"

"Înălțându-se sus? Noi am văzut leagănul în care El a fost legănat. Noi o cunoaștem pe mama Lui. Noi cunoaștem ieslea în care El s-a născut. Noi venim din cetate. El pescuiește cu noi, și așa mai departe. Cine este insul acesta? Păi, noi..." Ei bine, aceea a fost prea greu ca ei să creadă, și ei s-au îndepărtat.

Atunci El le-a spus la cei doisprezece, "Eu am ales doisprezece din voi, și unul din voi este un drac." Atunci El le-a spus, "Vreți să vă duceți, și voi?" Acum, El nu a explicat Aceasta. El nu le-a spus ce era Trupul Lui și ce era Sângele Lui. El nu le-a spus cum a venit El jos și cum se ducea El înapoi sus. Dar urmăriți, tot timpul, nici acei ucenici nu au putut să explice Aceasta, dar ei au crezut Aceasta. Ei nu au putut să O explice. Ei au fost rânduți la acea Viață. Ei nu au putut să O explice.

Petru a spus, "Doamne, la cine să ne ducem?" Ei au cunoscut Mesajul orei; ei au știut cum a trebuit să fie. Ei au spus, "Noi știm că Tu, și numai Tu, ai Cuvântul Vieții," nu există nici un alt loc la care să putem merge."

Unde aș putea să mă duc, la ce loc astăzi, fără să fi mers la Cristos, Biblia? El este-El este-El este Izvorul inepuizabil

al lui Dumnezeu; cu cât tragi mai mult din El, El devine mai proaspăt și mai bun.

Acum, dacă voi vreți, eu vreau să citesc un mic text în această seară, sau, să ne citim ceva Scriptură. Și atunci noi vom merge chiar drept la mesaj (și încercăm să fim afară de aici pe la nouă, sau puțin după, dacă este posibil), și aceea doar o să fie vreo treizeci, sau treizeci și cinci de minute.

Să ne ridicăm, în timp ce deschidem la Sfântul Matei 12. Al 12-lea capitol din Sfântul Matei, începând cu al 38-lea verset, în timp ce noi ne aplecăm reverenți inimile noastre.

Atunci unii dintre cărturari și dintre Farisei au răspuns, zicând, Stăpâne, noi am vrea să vedem un semn de la tine.

Dar el a răspuns și a zis către ei, O generație rea și preacurvară caută după un semn; și... nici un semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona:

Căci așa cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pântecul balenei; așa va fi Fiul omului trei zile și trei nopți în inima pământului.

... oameni din Ninive se vor ridica la judecată cu această generație, ... o va condamna: pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și, iată, unul mai mare decât Iona este aici.

Împărăteasa din sud se va ridica la judecată cu această generație, și o va condamna: căci ea a venit de la cele mai îndepărtate părți ale pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și, iată, unul mai mare decât Solomon este aici.

... Iată, unul mai mare decât Solomon este aici.

Să ne rugăm.

² Doamne, *iată* înseamnă 'priviți sus la, dați atenție.' Să ne amintim în această seară, aceste Cuvinte, că, 'Unul mai mare decât toți este aici,' Domnul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Noi cerem această binecuvântare, ca El să ia aceste Cuvinte și să Le ungă spre inimile oamenilor, ca ei să poată avea credință, apoi să se arate pe Sine viu așa cum El a promis să fie, 'Iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii, sau la desăvârșire.' Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

³ Noi vom vorbi doar pentru câteva momente despre: *Semne Scripturale Ale Timpului.*

⁴ Acum, Isus aici a muștrătat acea generație din cauză că ei nu au crezut semnul Lui Scriptural. Urmăriți-i pe acești Farisei. Ei au venit la El și au spus, 'Stăpâne, noi am căuta un semn de la Tine.' Urmăriți orbirea lor. Semnul deja s-a făcut și ei nu l-au recunoscut.

⁵ Știți voi, eu cred că într-o zi Răpirea va avea loc și oamenii nu vor ști nimic despre aceasta!

⁶ Isus a spus, în Sfântul Matei al 11-lea capitol, când Ioan a venit la... Sau, ucenicii Lui au venit să-L vadă, și s-au reîntors înapoi. Și El a spus, 'Ce ați ieșit să vedeți? O trestie clătinată de vânt, sau un om în îmbrăcăminte fină? Sau v-ați dus voi să vedeți un profet?' El a spus, 'Eu spun un profet într-adevăr! Acum dacă voi puteți să-l primiți, păi, acesta este acela despre care s-a vorbit de profetul, zicând, 'Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele.'"

⁷ Într-o zi, ucenicii L-au întrebat, au zis, când El a vorbit despre El că este Fiul omului; el a spus, "De ce este atunci căci cărturarii spun că Ilie trebuie să vină mai întâi?"

⁸ Acum priviți, în Maleahi capitolul al 3-lea, a spus că, "Eu îl voi trimite pe mesagerul Meu înaintea feței Mele," Isus s-a referit la acea Scriptură. Nu Maleahi 4, acum; acela este un alt timp. Vedeți, Maleahi 3 a fost o dată, "Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele."

⁹ Maleahi 4, când el vine, atunci pământul o să fie ars, și cei neprihăniți vor umbla afară peste cenușă, în Mileniu, și noi niciodată nu am făcut aceea după venirea lui Ioan. Dar aceasta va fi după venirea mesagerului zilei din urmă care va reîntoarce inimile oamenilor înapoi la Evanghelia originală, Credința părinților de la început, felul care ei au avut-o la-noua Biserică la Ierusalim. Și aceea va fi reasezată în zilele din urmă, la... Aceasta va fi într-un grup minoritar, dar el va fi chiar cu același fel de caracter ca Ilie și Ioan, amândoi iubitori de sălbăticiune, "urători de femei," și așa, izbitori de denominațiuni. Și acesta va fi chiar același fel de persoană, dar are Adevărul, un Adevăr adevărit, identificat. Aceasta este promis.

¹⁰ Acum, noi știm că Isus s-a întors și i-a spus, "Ilie deja a venit, și voi nu ați știut-o."

¹¹ Acum nu ar fi aceasta foarte trist, într-una din aceste zile, dacă noi găsim biserica dincolo în perioada necazului? Acum eu nu sunt aici să predic doctrină. Eu nu fac aceea. Eu îi respect pe frații mei. Dar dacă mă veți ierta, lăsați-mă doar să injectez aceasta doar un moment. Eu, pentru mine personal, cu certitudine, eu cred că biserica merge prin perioada necazului, dar nu Mireasa. Aha. Mireasa se duce Acasă. Vedeți, Dumnezeu aduce o Mireasă afară din biserică, așa cum El a adus o națiune afară dintr-o națiune, în Egipt. Vedeți? Mireasa, aceea este rămășița sămânței femeii, cei Aleși. Aceea este treaba Lui unde pune El mostra, dar rămășița este ceea ce este tăiat afară din mostră. Sămânța femeii a fost în întunericul din afară, e drept, dar nu-nu Biserica aleasă. Ea, Ea este deja judecată și purificată, pentru că Ea este în Cristos. Ea nu trebuie să meargă prin nimic altceva. Ceilalți trebuie să meargă prin judecată pentru că ei nu au fost înăuntru.

¹² Acum, într-una din aceste zile, acea mică minoritate, "Cum a fost în zilele lui Noe, în care opt suflete au fost salvate prin apă, tot așa va fi la venirea Fiului omului. În zilele lui Lot, în care trei suflete au fost salvate din foc, așa va fi la venirea Fiului omului."

¹³ Ei așteaptă după ceva mare măreț universal, când aceasta nici măcar nu este în Scriptură. Vedeți? Într-una din aceste zile, ei vor spune, "Păi, am crezut că Biblia a spus că biserica va scăpa de toate acestea?" Mireasa scapă de aceasta.

¹⁴ Și doar gândiți, după ce Noe... "Cum a fost în zilele lui Noe." Noe a mers în corabie și ușa s-a închis. El a mers înăuntru în șaptesprezece Mai, și ușa a fost închisă, și nu a plouat timp de șapte zile după ce el a fost în corabie. "Și ei nu au știut-o." Dumnezeu a închis ușa.

¹⁵ Și într-o zi ușa milei va fi închisă. Și oamenii vor merge drept înainte gândindu-se că ei ajung mântuiți, și predică, și așa mai departe, și mila a fost respinsă ultima ei dată, și nu o știu până când aceasta lipsește.

¹⁶ Țineți minte, există sute de oameni care lipsesc, în fiecare zi, care noi nu îi putem afla sau să ținem cont de ei, în toată lumea. "Acolo va fi unul pe câmp, Eu îl voi lua pe unul, unul în... Doi în pat, și Eu îl voi lua pe unul." Universal, așa că aceasta nu îi va lua pe prea mulți să facă cea scâpare, Mireasa răpită. Țineți minte semnele.

¹⁷ Israel întotdeauna s-a bazat pe semnele lor în loc de discursuri intelectuale. Ei trebuiau să se bazeze. Dumnezeu le-a trimis profeți. Profeții dau semne.

¹⁸ Și semnele, întotdeauna când acolo este un semn, un semn Scriptural, acolo trebuie să fie un glas Scriptural urmând acel semn Scriptural. Și acesta trebuie să fie tot Scriptural, promis.

¹⁹ Astfel, vedeți, voi intrați într-o tendință. Ca Luther pe justificare, aceea a fost ce a știut el; aceea era tot, ei satisfăcuți, și au mers drept jos în doctrina lor. Aici vine Wesley cu sanctificarea, a mers drept înainte dincolo de aceasta; apoi el s-a organizat. Au venit Penticostalii cu reșezarea darurilor; și ei s-au organizat. Și Dumnezeu se mișcă drept înainte, chiar drept înainte, tot timpul, vedeți, pentru fiecare zi, fiecare Epocă a Bisericii.

²⁰ Voi aveți tablou uluitor acolo, în această seară, care se duce în acea carte, de trei ani, cum Domnul m-a lăsat să o desenez pe o tablă, și să arăt chiar cum Epocile Bisericii vor da greș, și când și cum ele vor merge în sus și-n jos. Și imediat ce aceea s-a terminat, acel mare Înger al Domnului, acea Lumină, practic în față la așa de mulți oameni câți șed aici, a venit chiar pe marginea peretelui, stând acolo. Și oamenii leșinau. Și a desenat-o chiar afară, cu Sine însuși, pe perete. Trei ani mai târziu, luna s-a întunecat și chiar s-a stins, chiar exact, în ziua... chiar înainte ca papa, primul papă, a mers la Roma.

²¹ Și când biserica și consiliul ecumenic este gata ... O, frate, soră, nu mă lăsați să încep pe aceea. Noi suntem chiar aici la sfârșit, fiecare semn, fiecare lucru stă chiar potrivit.

²² Dumnezeu dă semne, semne Scripturale, semne de Scriptură ale unui glas. Vă amintiți când Moise... Pentru ce se dă un semn? Este să atragă atenția. Un semn este să atragă atenția. Atunci dacă semnul nu are ceva glas, atunci semnul nu este corect. Și dacă semnul dă același glas vechi ecleziastic, acel semn nu este de la Dumnezeu, dacă acel glas nu are o schimbare. Și cea schimbare trebuie să fie semn Scriptural, trebuie să fie glas Scriptural.

²³ Să zicem, spre exemplu, că glasul lui denominațional a urmat un anumit semn; Dumnezeu nu l-a trimis pe acela. Noi am avut denominațiuni toți anii aceștia. Acesta trebuie să fie ceva diferit. Acesta trebuie să fie AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Scriptură. Dumnezeu trebuie să îl promită prin Cuvânt, și atunci un semn este să atragă atenția oamenilor la acesta. Și atunci glasul urmează semnul, aceea este învățătura care merge cu el.

²⁴ Isus a fost un Om gândit de bine. El a fost un rabin tânăr, profetul din Galilea. El, când El vindeca bolnavii, și așa mai departe, El era un Om grozav. Dar într-o zi, El a șezut jos, El a început să vorbească și să le spună, "Eu și Tatăl suntem unul." Acela era glasul care l-a urmat. O, nu, ei nu au vrut aceea. Ei au fost gata pentru semn, dar glasul ei nu l-au vrut. "Când voi îl vedeți pe Fiul omului înălțându-se sus de unde El a venit," ei nu au putut să vadă aceea deloc. Vedeți? Dar când glasul a început să urmeze semnul, ei nu au vrut să aibă nimic de-a face cu acesta. Întotdeauna un semn și un glas!

²⁵ Motivul că Moise și-a luat jos încălțăminte, semnul i-a atras atenția. El s-a uitat acolo și a văzut aceea, acel pom în flăcări.

²⁶ Acum, el a fost un chimist. El a fost un mare savant. El a fost învățat în toată înțelepciunea Egiptenilor. Și ei au făcut lucruri care noi nu le putem face astăzi, în știință; au zidit o piramidă, sfîncși, au lichide de îmbălsămat care noi nu le avem, coloranți care noi nu-i avem. A fost mai mare civilizație decât, și mai educați, decât cum suntem noi astăzi. Și Moise a fost un stăpân peste ei. Și când el a văzut acel pom arzând, fără să ardă jos, fără îndoială că el a zis, vai, în inima lui el ar fi putut spune, "Eu voi merge acolo și voi culege câteva din acele frunze și le duc jos la laborator, și să văd cu ce chimical sunt ele stropite." Dacă el ar fi făcut aceea, glasul niciodată nu i-ar fi vorbit.

²⁷ Tu nu-l poți pricepe pe Dumnezeu. Tu trebuie să șezi jos alături de El și să o discuți. Ia-ți jos încălțăminte, așa cum a fost, pune-ți jos educația. Privește drept în Cuvântul Lui, și spune, "Mie nu-mi pasă ce spune oricare altul. Tu ai promis-o aici pentru această zi, și acesta este Adevărul." Moise și-a luat jos încălțăminte.

²⁸ Urmăriți glasul care vine de la acesta. Dacă acesta nu ar fi fost un glas Scriptural, Moise nu l-ar fi crezut. Semnul a atras atenția, și semnul a fost să atragă atenția profetului.

²⁹ Un profet, însuși, este un semn. Când Dumnezeu trimite un profet, fiți atenți, judecata îl urmează; întotdeauna a urmat, întotdeauna va urma. Nu există cale de ocolire. Și acesta-acesta merge drept pe deasupra oamenilor, și ei nu o știu până când el este prea departe. Nu-i de mirare că Isus a spus, ""Voi zidiți mormintele profeților, și le văruți, dar,

și voi sunteți aceia care i-ați pus înăuntru acolo. Și cum au făcut părinții voștri, așa veți face voi." Și ei au făcut-o.

³⁰ Acum noi vedem venind pe scenă acum, noi îl vedem pe Moise ridicându-se sus aici. Și a văzut acel rug, și el s-a apropiat de el. Și un glas a venit din el, a spus, "Ia-ți jos încălțăminte, căci pământul pe care tu stai este sfânt." El și-a luat jos încălțăminte și a îngenunchiat jos. Și El a spus, "Eu sunt Dumnezeuul lui Abraham, Isaac, și Iacob." Acolo a venit un glas Scriptural. "Și Eu îmi amintesc promisiunea Mea, și Eu văd suferințele poporului Meu. Eu îmi amintesc promisiunea Mea, și Eu te trimit pe tine jos acolo să o faci. Și Eu te fac pe tine ca glasul Meu.

³¹ "Și Eu îți voi da două semne. Și unul din ele va fi în mâna ta, și tu vei lua și vei transforma un șarpe în... sau un toiag într-un șarpe." Și-și următorul lucru, este să-și pună mâna în sânul lui, și vindecare Divină. A spus, "Dacă ei nu vor crede glasul primului semn, atunci ei vor crede glasul celui de-al doilea semn. Și dacă ei nu cred, ia apă din râu, și toarn-o pe pământ, și ea se va preface în sânge. Aceea este, că sângele lor este deja udat în el atunci. Egiptul este terminat."

³² Noi l-am avut pe primul, și îl avem pe al doilea. Mă întreb dacă următorul nu este o udare de sânge. Mă întreb unde stăm noi, în această seară? Glasuri și semne, Dumnezeu dă acele semne. Nu, doar-doar gândiți despre cum că lucrurile care noi le-am văzut făcute, Glasuri Scripturale, tălmăcire.

³³ Acum în această mare sclipire sub care stau oamenii, ochii lor s-au sclipit în afară, "Eu aparțin la *aceasta*. Eu aparțin la *aceea*." Aceea nu are nimic mai mult de-a face cu Dumnezeu decât nimic altceva, nicidecum.

³⁴ Dumnezeu, în fiecare generație a trimis semnele Lui. Isus a spus, că înaintea Venirii Lui El va arăta semne, înainte de Venirea Lui. Oamenii sunt întotdeauna, rețineți, să creadă semnele Scripturale. Ele trebuie să fie identificate ca semne de Scriptură. Dumnezeu întotdeauna...

³⁵ Cum am spus seara trecută, biserica face lucrurile încurcate și este dusă afară, atunci El unge o persoană. Fiecare om diferă de celălalt. El unge unul. Dumnezeu este unul, și astfel El unge o persoană. El niciodată nu a folosit un grup. El întotdeauna folosește unul; întotdeauna a folosit. El niciodată nu își schimbă cursul. El folosește unul. Și El îl trimite pe acela înainte, predică un Mesaj. El este respins, categoric; dar toți care vor veni, vor veni, din acea generație. Prima strajă, a doua, a treia, a patra, a cincia, a șasea, apoi a șaptea, și atunci Mirele vine. Și noi suntem în a șaptea.

³⁶ Și noi aflăm aceste biserici denominaționale alergând... Și eu am fost rușinat de aceștia, voi Oamenii de Afaceri Creștini, seara trecută, punând în acea carte, acea carte a Oamenilor de Afaceri, "Sfântul Părinte *Așa-și-așa*." Nu știți voi poporul Penticostal că noi "nu trebuie să-l numim pe vreun om, 'Părinte,' pe acest pământ"? Aceea arată că vreun fel de sclipire v-a orbit ochii. Da. Și nu vă dați seama, că acei oameni, Biblia a spus, când-când această rămășiță "această fecioară adormită a venit sus să cumpere Ulei," că ele nu l-au obținut? Ei ar fi putut să danseze în Duhul, au vorbit în limbi. Dar eu am văzut draci să facă aceea; aceea nu are nimic de-a face cu aceasta. Eu vorbesc despre Duhul Sfânt, Duhul Sfânt al Bibliei.

³⁷ Eu i-am văzut să se petreacă în câmpurile păgâne. Eu am fost de șapte ori în jurul pământului, în tot-în tot felul de păgâni, și în jur de o sută de mii, așa de mulți ca o sută și cincizeci de mii de persoane și, da, sau cincizeci de mii de oameni să se adune o singură dată. Și am aflat despre cum că doctorii vrăjitori și fiecare lucru te provoacă la aceasta. Tu mai bine să știi despre ce vorbești. Tu mai bine să nu ai numai vorbire intelectuală. Tu mai bine să fii în stare, prin Dumnezeu, să susții despre ceea ce vorbești, sau să nu te duci pe terenul acela acolo. Ei o să te facă de rușine.

³⁸ Dar, rețineți, Dumnezeul nostru încă este Dumnezeul lui Ilie. El încă este Dumnezeul care a fost El întotdeauna. El încă este același Dumnezeu. El se mișcă în același ciclu. El face același lucru. El este același ieri, azi, și-n veci. Eu i-am văzut să stea zăpăciți, paralizați, și duși jos de pe teren. Dumnezeu încă rămâne Dumnezeu. Observați, acum, Isus ne-a spus că aceste lucruri vor avea loc în zilele din urmă, și noi le aflăm chiar exact semnele Venirii Lui. Fiecare lucru!

³⁹ Noi toți vom fi de acord că noi suntem la sfârșitul lumii. Dar când El începe să vină jos la Biserică, și lucrurile care El o să le facă pentru Biserică, Trupul, Mireasa în zilele din urmă, atunci noi ne ridicăm nasul în sus și ne îndepărtăm. Vedeți, aceasta doar a ajuns să fie în felul acela. Lumea își ridică nasul în sus la Acela. Ei încearcă să-L ignore.

⁴⁰ Priviți aici la aceste programe de televiziune, unde prea mulți oameni Penticostali stau acasă miercuri seara să vizioneze *Noi Iubim pe Sucy*, ceva act imoral al unei femei căsătorită de patru sau cinci ori, sau ceva bărbat, și iubiți aceea mai mult decât cum iubiți Biserica voastră, Cristosul vostru. Nu-i de mirare că nu putem avea trezire, nu-i de mirare că avem un astfel de lucru, când dragostea de lume este mai mare decât dragostea de Dumnezeu în inima voastră.

⁴¹ O, noi putem pași sus și să facem o hotărâre, ne punem numele pe registru, și mergem afară și trăim cu lumea. Aceea este ce vrea lumea. Aceea este ce vrea biserica. Ea vrea să-și mențină mărturisirea ei, și crede că acesta este un Creștin, și trăiește în orice fel vrea el. Nu vă îngrijorați, voi o să ajungeți să o faceți în consiliul ecumenic. Ei o să vă lase să faceți orice vreți voi.

⁴² Dar, rețineți, Mireasa va fi una chemată afară, separată și deosebită, umplută, născută din Duhul Sfânt, spălată în Sângele Mielului. Ea se va abține de la tot ce este murdar, în jurul Bărbatului ei. Ea este o fecioară curată, pură, prin Cuvânt. Cuvântul și Ea sunt aceiași. Cum un bărbat și nevasta lui devin unul, în uniune, așa devine adevărata Biserică

veritabilă a lui Dumnezeu. Când el devine în Cristos, Biblia este punctată cu un "amin," la fiecare promisiune. Nu contează nimic ce zice denotațiunea. Sufletul care este în credincios, o punctează, pentru că acesta este Cuvântul din el care vorbește.

⁴³ "Cuvântul este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, un discernător al gândurilor și intențiilor din inimă." Biblia a spus așa. Așa este cum aceasta este adevărată și cunoscută.

⁴⁴ Observă, fratele meu, observă. Este destul de rău că noi nu vedem aceste lucruri. Isus a vorbit despre ele.

⁴⁵ El era semnul lor Scriptural, și ei nu L-au recunoscut. El era exact semnul Scriptural. El le-a spus că El era. El a zis, "Cercetați Scripturile. În Ele vă gândiți că aveți Viață Eternă, și Ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine. Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu o credeți."

⁴⁶ Fiecare își are propria lui tălmăcire particulară. Fiecare denotațiune are aceste seminarii, clocesc o grămadă de predicatori de incubator. Mie întotdeauna mi-a părut rău de un pui de incubator, că el nu avea mamică; nu contează cât de mult a ciripit, nu a fost dădăcit. Acela-i felul cum aceste mașini aduc afară clerici, care uneori nu cunosc nimic mai mult despre Dumnezeu decât cum cunoaște un Hotentot despre o noapte Egipteană, sau cum știe un iepure să-și pună schiuri.

⁴⁷ Ce noi avem nevoie este un predicator cu experiență care a fost pe partea din spate a deșertului, până a stat în acel loc sub Dumnezeu până când Stâlpu de Foc a venit jos înaintea lui cum a venit El la Moise, și nimeni nu poate să ia aceea de la el. El a fost acolo când s-a întâmplat. Acum aceea este adevărat. Înapoi la Dumnezeu, și înapoi la Biblia Lui!

⁴⁸ Isus a spus, "Dacă voi m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut ziua Mea."

⁴⁹ Toți își au tălmăcirea lor. Metodistii o au a lor. Bapțiști, Prezbiterieni, Penticostali, toți ceilalți din ei au tălmăcirea lor. Dar Biblia zice, că, "Cuvântul lui Dumnezeu nu este de tălmăcire particulară."

⁵⁰ Care este tălmăcirea Acesteia, atunci? El își face Propria Lui tălmăcire. El a zis, "Să fie lumină," și a fost lumină. Aceea nu are nevoie de nici o tălmăcire. El a zis, "O fecioară va zămisli," și ea a zămislit. Aceea nu are nevoie de nici o tălmăcire.

⁵¹ El a zis, "În zilele din urmă, El va turna Duhul Lui peste toată făptura," și El a turnat. Aceea nu are nevoie de nici o tălmăcire. Aceasta deja s-a făcut, chiar în fața criticilor care au spus că nu se putea face. Dumnezeu a făcut-o, oricum, pentru că El își tălmăcește Cuvântul Lui.

⁵² El a spus aceasta, "Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi în timpul sfârșitului, când Fiul omului este descoperit." Și El a făcut-o. Acolo nu este nevoie de nici o tălmăcire. Aceasta se tălmăcește pe Sine, toate aceste promisiuni care El le-a făcut.

⁵³ El a zis, "Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac, lucrurile care Eu le fac, le va face și El." Nu are nevoie de nici o tălmăcire, El doar o face. Aceea este tot. Dacă... "Eu sunt Vița, și voi sunteți mlădițele." Aceeași Viață care este în mlădițe, aceeași mlădiță care a venit înainte la Ziua Cincizecimii.

⁵⁴ Am stat zilele trecute și am văzut o priveliște tainică. Un bun prieten de-al meu, și un prieten de-al lui Jack Moore. John Sharrit, Domnul l-a binecuvântat, prima parte a slujbei. El nu avea copii. El a lucrat pentru douăzeci și cinci de cenți pe oră, spărgând beton pe stradă. El a venit la adunare, Domnul l-a binecuvântat; are cinci copii, și acum el posedă jumătate din Phoenix. Dă cam două sau trei milioane, în fiecare an, la Domnul. Eu stăteam pe ferma lui, nu demult, una din ele, unde el avea o mie cinci sute de Mexicani lucrând constant. Și un județ întreg de nimic decât bumbac, cartofi, județ după județ. El le posedă, el însuși, și cincisprezece ani în urmă câștiga douăzeci și cinci de cenți pe oră, că spărgea beton. El s-a încrezut în Dumnezeu.

⁵⁵ Eu priveam la unul din pomii lui, și acesta avea așa de multe feluri diferite de fructe pe el. El avea livezi mari de citrice. Și am spus, "Frate Sharrit, cum este cu acel pom acolo?"

El a spus, "Frate Branham, acela are tot felul de fructe pe el."

⁵⁶ Am spus, "Ei bine, el are lămâi, el are... eu văd mandarine, clementine. Eu văd lămâi, grepfruit, și portocale." Am spus, "Ce fel de pom este acela?"

El a spus, "Un portocal."

Am spus, "Portocal? Cu toate acelea pe el?"

El a spus, "Da, acelea sunt altoite. Acesta este împins înăuntru acolo."

Și eu am spus, "O, eu văd. Aceea este ce tu numești altoire?"

⁵⁷ El a spus, "Da, Frate Branham." El a explicat cum au făcut-o ei, la anumite timpuri ale anului, cum au răzuit această ramură.

⁵⁸ Am spus, "Acum, anul următor, acolo nu vor fi ceva mandarine, acolo nu vor fi ceva clementine, acolo nu vor fi ceva fructe deloc decât nimic decât portocale."

⁵⁹ El a spus, "O, nu. Nu, nu." A spus, "Cea de grepfruit va produce, ramura de grepfruit va produce o ramură de grepfruit, un grepfruit. Cea de mandarin va produce o mandarină. Cea de lămâi va produce o lămâie."

"Ei bine," am spus, "ce fel de pom este acela?"

El a spus, "Un pom de portocal," a spus.

⁶⁰ "Dar dacă acel pom de portocale produce vreodată o altă ramură," am spus, "ce va produce ea?"

El a spus, "O portocală."

Am spus, "Eu o văd." O, da. De ce? Ele sunt toate fructe citrice.

⁶¹ Noi toți pretindem să fim în Cristos. Dar când noi venim înăuntru Acolo, cu un crez denominațional, noi trăim prin Acesta. Aceea este corect. Dar dacă acel Pom produce vreodată altă ramură, aceasta va fi o altă Carte a Faptelor scrisă în spatele ei. Ea va fi cum a fost prima ramură, care a apărut. Ea va fi umplută cu Duhul Sfânt, inspirată de Duhul Sfânt, Duhul Sfânt! Acolo nu va fi nici un crez la aceasta. Ea va fi Cuvântul.

⁶² Mulți dintre voi luați benzile mele, aveți Mesajul despre *Pomul Miresei*. Roada este chiar în vârf, pentru Luminile serii, să-să se coacă. Acum, și Luminile de seară coace roada la timpul acesta.

⁶³ Acum, noi aflăm că ei ar fi trebuit să-L cunoască, dar ei nu L-au cunoscut. Așa este aceasta în timpul nostru, ei nu Îl cunosc. Isus aici s-a referit... Repede acum, așa ca să ajungem la Mesaj. Isus s-a referit în urmă, și El făcea semne, arătându-le că El era Mesia, exact ce trebuia Mesia să facă, făcând semnul Mesianic. O, mulți din ei, noi i-am luat seara trecută, l-au crezut.

⁶⁴ Noi aflăm că femeia la fântână, ea nu a fost educată. Ea era de faimă rea. Dar îndată ce ea a văzut semnul, ea a spus, "Domnule, eu îmi dau seama că Tu ești un profet. Și eu știu căci când vine Mesia, și El va face aceasta."

El a spus, "Eu sunt Acela care îți vorbește."

⁶⁵ Și când ea a mers în cetatea Sicar, și le-a spus toate lucrurile care El le-a făcut, a spus, "Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus ce am făcut. Nu este acesta tocmai Mesia?" Și Biblia a spus... El nu a mai făcut-o, dar ei L-au crezut, pe El, din cauza mărturiei unei femei de faimă rea. Acum ce să zici despre ridicarea din zilele lui Iona și să condamne această generație?

⁶⁶ Observați, noi îi aflăm, atunci, pe Natanael, Petru, și alții, care au crezut. Noi îl vedem pe orbul Bartimeu.

⁶⁷ Noi îl vedem pe micuțul Zacheu într-un pom, ascuns, "Isus," a spus el, "El nu mă va vedea sus aici."

⁶⁸ Și Isus a stat chiar sub pom, și s-a uitat sus și a spus, "Zacheu, vino jos." El era Cuvântul, și Cuvântul discerne gândurile care sunt în inimă.

⁶⁹ Și Fariseii și învățații din acea zi, L-au condamnat, pentru că El nu avea poleirea și luciul ecleziastic în el. El nu avea punctul de vedere educațional care ar fi trebuit să-l aibă. El nu avea zorzoane și-și materialul care ar trebui să-l aibă ecleziastul, cu o glugă mare, un guler întors în jur, și un lucru sau altul, cu vreun fel de un-un-un cuvinte care puteau fi rostite, să fie pe deasupra capului oamenilor de rând.

⁷⁰ Și Biblia a spus, "Oamenii de rând L-au ascultat bucuroși." El a vorbit limba obișnuită. El a trăit viața unui om de rând.

⁷¹ Atunci noi aflăm că în a face aceasta, noi aflăm ce a avut loc. Acum ei nu au putut s-o creadă, și ei au spus, "Acest om este Beelzebub. El are un duh rău." În alte cuvinte, "El sau are telepatie mintală sau-sau fie că El are... El, El este un ghicitor de vreun fel." Și oricine știe că aceea este de la diavolul, și aceasta este personificare. Și astfel noi aflăm atunci că ei L-au condamnat.

Atunci el stătea aici, a spus, "Stăpâne, arată-ne un semn."

⁷² Ce le-a întors El atunci? El a spus, "O generație rea și preacurvară caută după semne." Acum urmăriți, "O generație rea și preacurvară." El a profețit. El a spus, "Și ei îl vor primi, generația rea și preacurvară." Și dacă aceea nu este generația în care noi trăim, eu nu știu de ce. Rețineți, toată profeția are un înțeles compus.

⁷³ Mergeți în Matei acolo, al 3-lea capitol, unde El a spus, "Afară din Egipt Eu l-am chemat pe fiul Meu." Treceți trimiterea în urmă până când aflați că El a vorbit despre Iacob, fiul Lui. Și de asemenea Fiul Lui mai mare, Isus, El l-a chemat afară din Egipt.

⁷⁴ Acum noi aflăm că înăuntru acolo, "O generație rea și preacurvară caută după un semn, și ei îl vor primi, căci generația rea și preacurvară va vedea semnul învierii. Cum Iona a fost în pânțele balenei timp de trei zile și nopți, tot așa trebuie și Fiul omului să fie în inima pământului, apoi El va învia." Au fost două mii de ani, și noi avem o altă generație rea și preacurvară. Și ei primesc semnul lui Cristos înviat, viu printre noi, după o mie nouă sute de ani! El este același ieri, azi, și-n veci.

⁷⁵ Iona, noi îl știm, noi știm că el a fost un profet. Mulți dintre ei se referă la el ca la un-un fel de transfug. El nu a fost. "Cel neprih... pașii celui neprihănit sunt rânduți de Domnul." Eu am citit o carte nu de mult. El s-a dus la Tars, sau a pornit spre acesta, în loc de Ninive, dar aceea a fost tot în planul lui Dumnezeu. "Pașii celui neprihănit." Pentru că, uneori răul ți se întâmplă, sau ceva.

⁷⁶ Așa a fost cu Iov. El nu a fost... Iov a fost cel mai bun om de pe pământ, în zilele lui, cel mai bun om care îl putea găsi Dumnezeu, și totuși priviți ce i s-a întâmplat. El nu îl pedepsea. El l-a încercat. El îi dovedea lui Satan că El avea pe cineva care Îl va crede în fața dificultății.

⁷⁷ Astfel Iona a fost la fel. Și noi îl găsim pe drumul lui jos spre Ninive, și el a luat o corabie spre Tars, și atunci el... Și marea s-a ridicat, și el era adormit. El le-a spus, "Legăți-mă de mâini și de picioare, și aruncați-mă afară, căci eu sunt cauza acesteia." Și când ei l-au aruncat afară, o balenă mare înota în jur prin ape, târcolind, și l-a înghițit pe acest profet.

⁷⁸ Îmi amintesc, nu de mult, în Louisville, Kentucky, unde eu obișnuiam să locuiesc dincolo de râu în Indiana. Ei aveau o balenă pe acolo, pe o-pe o remorcă. Ceva Ricky micuț care avea mai multă inteligență decât cum știa el să controleze, el a spus, "Acum voi ați auzit vechea fabulă despre balenă înghițindu-l pe Iona." El a luat o minge de oină, la dus înapoi la esofagul balenei, și a spus, "Priviți aici." A spus, "Acesta este, o minge de oină nici măcar nu merge prin el." El a spus, "Vechea fabulă despre-despre Iona fiind înghițit de balenă," a spus, "doar o fabulă." Aceea a fost prea mult ca eu să suport.

⁷⁹ Am spus, "Doar un minut, domnule." El a explicat-o, să spună cât de imposibil era ca un om să intre în gâtul acela. Am spus, "Tu uiți să citești Scriptura, domnule. Și aceea nu este o fabulă. Acesta este adevărul."

El s-a uita la mine și a spus, "Cine ești tu?"

Am spus, "Eu sunt Reverend Branham, doar de dincolo de râu."

El a spus, "O, eu văd, un predicator care crede aceea." Am spus, „Cu toată inima mea, cu toată inima mea."

⁸⁰ Și el a spus, "Ei bine, tu știi," a spus, "uite aici, domnule, nu disput. Și eu-eu admir poziția ta, și așa mai departe, dar," a spus, "științific," a spus, "tu nu a-i putea cu greu să-i pui mâna unui om prin gât."

⁸¹ Am spus, "Domnule, tu nu citești Scriptura corect. Biblia a spus că acesta a fost un 'pește pregătit' special. Aceea este corect. Dumnezeu a spus că El a 'pregătit un pește.' El era unul special."

⁸² Eu cred că ce spune Dumnezeu este adevărul. Acesta este unul special. Și-a sucit nasul în sus și-n jos, cu ochelarii lui, de două sau trei ori, și a mers înainte cu lectura lui. Un speci-... Și toți au râs. Acesta a fost pește special. Dumnezeu a pregătit un pește să-l înghită pe Iona. Vai! Eu o cred cu toată inima mea. Acum, noi aflăm, că pe a lui... El l-a înghițit.

⁸³ Orice, un pește, după ce el mănâncă, se duce drept în jos până la fund. Hrăniți-vă peștișorii aurii și urmăriți ce s-a întâmplat. Ei se duc drept în jos la fundul vasului micuț în care îi aveți, și își odihnesc aripioarele lor la fund. Burtica lor este plină, și astfel ei sunt jos acolo odihnindu-se.

⁸⁴ Astfel când acest pește mare l-a înghițit pe Iona, el trebuie că a mers jos la fund, să se odihnească, afară din valuri și afară din furtună. El se uita în jur prin trezire, să vadă ce putea el să afle; și trezirea pe mare, voi știți, șuierând în sus și-n jos, vânturile. Astfel el l-a găsit pe acest predicator și l-a înghițit, și a mers jos la fund.

⁸⁵ Acum aici, Iona jos acolo în pântecelul acestei balene, cu mâinile și picioarele lui legate, zăcând în vomitatul balenei.

⁸⁶ Acum eu adeseori i-am auzit pe oameni să spună, "S-a făcut rugăciune pentru mine seara trecută, și-și mâna mea nu-mi este mai bine. Ea încă este infirmă. Eu încă am durerea de stomac. Ochii mei, eu încă nu văd bine." O, doamne! Atunci să strigi la Iona? Doamne!

⁸⁷ Dacă cineva a avut un caz de simptome, el s-ar fi convenit să-l aibă. Dacă el s-a uitat în partea *aceasta*, a fost pântecelul balenei; partea *aceea*, a fost pântecelul balenei. Peste tot unde s-a uitat a fost pântecelul balenei, și mâinile i-au fost legate la spate. El a fost în pântecelul balenei, în fundul mării, probabil la patruzeci de stânjeni adâncime, în fundul mării. Acum vorbim despre simptome! Și atunci voi l-ați numit căzut.

⁸⁸ Dar voi știți ce a spus el? "Ele sunt deșertăciuni mincinoase. Eu nici măcar nu mă voi uita la ele. Dar încă o dată mă voi uita la templul Tău cel sfânt, Doamne."

⁸⁹ Acum, Iona a știut căci când Solomon a dedicat templul, el s-a rugat și a spus, "Doamne, dacă poporul Tău va fi în necaz pe undeva, și privește spre acest loc sfânt, atunci să auzi din Cer." Și el a avut așa de multă încredere în rugăciunea unui om care a căzut, care a făcut o rugăciune. Cu cât mai mult...

⁹⁰ Nu este nici unul din noi în acea stare, în această seară. Nu este nici unul din noi cu acel fel de simptome. Și atunci noi ne uităm la simptomele noastre? De ce? De ce? Dacă el a putut avea atât de multă încredere într-o rugăciune a unui om care a căzut... Și nouă ni se cere să privim spre Cer, unde Isus șade la dreapta Măririi în Înălțime, într-un Templu nefăcut de mâini. El se așteaptă înăuntru Acolo să mijlocească asupra mărturisirii voastre. Cu cât mai mult ar trebui noi să ignorăm simptomele noastre, și, "Încă o dată eu voi privi la promisiunea Ta sfântă, Doamne!" O, doamne, când noi îl vedem pe Dumnezeu pe scenă!

⁹¹ Acum noi aflăm că, Iona, ei spun că această balenă l-a purtat înăuntru acolo timp de trei zile și nopți, l-a dus înapoi de tot în jur, s-a întors pe curs, a mers dincolo. Și acum oamenii din Ninive erau, au devenit așa cum sunt în restul lumii acum. Marea lor lume comercială, industria lor a fost pescuitul, și toți oamenii pescuiau. Și ei s-au închinat la idoli, și balena a fost zeul mării. Și într-o zi, pe la ora unsprezece, în timp ce ei toți erau afară acolo la pescuit, aici vine înăuntru zeul lor al mării, și și-a scos limba, și profetul a pășit jos de pe schela de debarcare. Nu-i de mirare că ei s-au pocăit. Aha. Vedeți? Acolo era un semn. Acela era un semn.

⁹² Ce era glasul? Ce era glasul, "Voi vedeți băieților ce pot eu să fac?" Nu. "Pocăiți-vă, sau în timp de patruzeci de

zile Dumnezeu va nimici locul." Semn și glasul. Glasul care a urmat semnul, "Pocăiți-vă!"

⁹³ El a spus, "Și acei oameni care nu puteau deosebi dreapta de stânga, s-au pocăit la propovăduirea lui Iona, și unul mai mare decât Iona este aici." Vedeți? Atunci el a spus, "Împărăteasa din Sud se va ridica în... a ei gener-... cu această generație, și o va condamna; pentru că ea a venit din cele mai îndepărtate părți ale pământului să audă înțelepciunea lui Solomon, și unul mai mare decât Solomon este aici." Acum când...

⁹⁴ În încheiere, eu spun aceasta. Când Dumnezeu trimite un dar pe pământ, un dar de semn, și oamenii îl cred, aceea este una din cele mai glorioase epoci care le-a trăit oamenii vreodată. Dar când El trimite un semn și acesta este respins, acea generație merge în haos. Întotdeauna a mers. Ce-i dacă oamenii din America, în această seară, ar primi semnul lui Dumnezeu în aceste zile din urmă?

⁹⁵ Păi, noi vorbim despre a merge la Fort Knox și să mutăm guvernul jos acolo, și să săpăm jos în pământ. Păi, acele bombe Rusești se duc poate o sută, două sute de iarzi jos în pământ, și o explodează pentru o sută cincizeci de mile, păi, zguduirea ar merge drept la-lă lavă. Voi nu sunteți în siguranță niciunde pe pământ. Numai singura siguranță, care este în brațele lui Isus Cristos. El este adăpostul nostru.

⁹⁶ Dar ce este dacă noi, în această seară, ca Americani, și noi toți ne-am încredințat în darul care Dumnezeu ni l-a dat, Duhul Sfânt, în zilele din urmă? Păi, fiecare națiune s-ar teme de noi, așa cum s-au temut în zilele lui Solomon.

⁹⁷ Dumnezeu i-a dat lui Solomon un dar, și toată biserica întreagă, fiecare, l-au crezut. Acela a fost un mileniu pentru Iudei. Acela a fost mileniul Vechiului Testament, în zilele lui Solomon, prefigurare a Mileniului care vine. Epoca de aur a Iudeilor! Observați, nimeni nu a început război cu ei. Ei s-au temut de ei, deoarece ei au știut că Dumnezeu lor era adevărat. Pentru că ei l-au avut în prezența lor, și oamenii au fost toți o inimă și un acord. Păi, faima a mers pretutindeni. Pretutindeni, și voi auziți, "O, ce lucru mare, ce Dumnezeu mare are Israel, un Dumnezeu viu!"

⁹⁸ Și faima lui a mers jos de tot în Șeba. Măsurați-o pe hartă și vedeți cât este de departe. Acolo era o mică împărăteasă jos acolo, care a ajuns să flămânzească în inima ei după Dumnezeu. De fiecare dată când ea auzea pe cineva, una din caravane să treacă pe acolo, ea ar spune, "Ați fost voi prin Palestina?"

"Da."

"Spune-mi despre acea trezire mare care ei o au petrecându-se acolo sus."

Și fiecare ar spune, "O, aceasta este minunată!"

"Ai văzut-o tu?"

"Da."

"Cum este aceasta?"

⁹⁹ "O, acel Dumnezeu mare pe care ei îl slujesc a venit jos și locuiește într-unul din slujitorii Lui, și ei l-au făcut împărat. Păi, el poate discerne. El cunoaște chiar și gândurile care sunt în inima ta. Și, tu știi, ei spun că, 'Dumnezeu este Cuvântul, și Cuvântul este Dumnezeu, și Cuvântul discerne gândurile care sunt în inima lor.' Și înțelepciunea acelui om depășește orice despre care ai auzit vreodată. El poate discerne și să cunoască chiar și gândurile despre care te gândești. O, aceasta este o trezire minunată care o au ei sus acolo."

¹⁰⁰ Și voi știți, "Credința vine prin auzire, auzind Cuvântul lui Dumnezeu," promisiunea lui Dumnezeu.

¹⁰¹ Și această micuță împărăteasă a ajuns să înseteze, și ea a vrut să meargă la această trezire. Acum ea a avut mult să o confrunte. Acum, primul lucru, ea a fost o păgână. Ea ar fi trebuit să meargă la preotul ei, să întrebe dacă ea putea să plece. Ea a fost o împărăteasă. Ea era în rang, în celebritate.

¹⁰² Acum, fără îndoială că ea a mers sus la marele preot, și a spus, "Mare părinte sfânt, eu înțeleg că acolo este o trezire sus în Israel, și ei au un lucru grozav sus acolo. Și Dumnezeu lor este viu și El face mari semne și minuni, încât noi niciodată nu am văzut așa ceva, sau am auzit așa ceva. Fiecare caravană, de care mă interesez, și ei spun că este minunat. Pot eu să fiu scuzată de la denomi-națiunea mea, să merg să vizitez?"

¹⁰³ Îmi pot imagina aceasta, "Noi nu cooperăm în acea adunare, așa că tu mai bine să stai la o parte de aceasta." Vedeți? Voi știți, omul moare, dar nu spiritele. Vedeți? Atunci noi aflăm, că, "Nu, tu mai bine să stai departe de aceasta. Noi nu cooperăm în aceea."

"Păi, acum, uite, sfinte părinte, eu înțeleg..."

¹⁰⁴ "Acum uite aici! Dacă există ceva să se petreacă, aceasta s-ar petrece printre noi. Biserica noastră ar avea-o." O doamne! "Și da iat-o aici. Noi, noi am avea-o chiar aici."

¹⁰⁵ Eu o pot auzi pe acea micuță împărăteasă să spună, să se ridice. Mie îmi place ardoarea ei. Ea s-a ridicat și a spus, "Eu am văzut acești idoli stând aici cu anii, eu te-am auzit stând după amvon și predicând despre ceva zeu care a fost, ceva zeu care a fost. Stră-stră-bunica mea a auzit aceeași poveste, și fără să fie vre-o mișcare din nici un timp. Ei îmi spun că ei au un Dumnezeu viu care locuiește printre ei, ceva ce este veritabil. Eu vreau s-o văd."

¹⁰⁶ "Acum, uite! Dacă te duci, tu știi ce o să faci, tu te asociezi cu o grămadă de oameni, tu știi. Tu știi, ei au toate aceste 'deschideri a Mării Roșii' și tot felul acela de lucru. Tu mai bine să nu te duci sus acolo. Pentru că, dacă te duci..."

"Păi, eu mă duc, oricum."

"Noi îți vom lua numele chiar jos de pe registru."

¹⁰⁷ "Păi, luați-l jos de pe registru." Când o persoană merge să flămânzească și să înseteze după Dumnezeu, nu există nici un registru în lume să-i poată ține, pentru că ei sunt după o Carte. "Ia-mi numele jos dacă tu vrei. Eu mă duc, oricum. Eu aud că acela este un Dumnezeu viu, au realitate. Eu mă duc să aflu despre aceasta, așa că tu ai putea tot atât de bine să-mi iei numele jos de pe acesta."

¹⁰⁸ Acum ea avea mult să o confrunte. Acum, rețineți, ea s-a hotărât. Ea a luat toate sulurile, să citească ce era Iehova. Acum, acolo este o femeie deșteaptă.

¹⁰⁹ Să nu vă duceți pe presupunerea altcuiva. Doar mergeți pe ce Biblia spune că El este. Luați ce spune El că El este. Aflați ce este El, dacă El trăiește sau nu. Nu ce a spus ceva învățat despre aceasta; ci ce El a spus, Însuși, despre Sine, ce El a promis.

¹¹⁰ Și ea a început să citească. Acum, ea avea o-o idee foarte bună. Ea a spus, "Eu am să împachetez o mulțime de daruri, și eu o să le duc. Și dacă acesta-i adevărul, eu îl voi sprijini. Dacă acesta nu este adevărul, eu pot să-mi aduc banii înapoi."

¹¹¹ Ea putea să-i învețe pe Penticostali ceva! Sprijinind programe de radio care râd tocmai de lucrul în care voi credeți, și totuși voi îl sprijiniți. Lasă-lasă a voastră... Ei bine, eu voi păstra tăcerea pe aceea. Voi știți suficient despre aceea, oricum. Aceea este treaba predicatorilor voștri. Observați. Dar aceea este o rușine.

¹¹² Ea a spus, "Dacă aceasta nu este adevărat, eu îmi voi aduce darurile înapoi." Astfel ea le-a dus pe o cămilă. Rețineți, priviți ce a confruntat-o. Ea avea o distanță lungă. Voi știți cum ia aceasta? Ea a trebuit să meargă cu cămila. Voi știți cât de mult ia? Aceasta ia nouăzeci de zile. Trei luni, pe spatele unei cămile, nu într-un Cadillac cu aer condiționat. Nu, nu. Trei zile, și spatele unei cămile.

¹¹³ Nu-i de mirare că Isus a spus, "Ea se va ridica la Judecată cu această generație, să o condamne." Există oameni, în Birmingham, care nu ar umbla să treacă strada să vadă același lucru. Autobuze, tramvaie, avioane, și totul altceva în ziua noastră! Nu-i mirare, când ei se ridică, ei vor condamna această generație. Da, domnule. Căci, unul mai mare decât Solomon este aici, Duhul Sfânt Însuși. Observați.

¹¹⁴ Noi aflăm, atunci, că există un alt gând. Priviți. Și acum copiii lui Ismael au fost în deșert, și ei au fost călăreți de caravane, vai, și tâlhari. Păi, ea avea toți banii aceia pe acolo! Ce? Grupul ei mic de fameni, gardieni care îi avea, și câteva servitoare; ei doar ar tăia, i-ar căsăpi drept jos, și să ia comoara aceea și să se ducă înainte ca nimic.

¹¹⁵ Dar, voi știți, există ceva în jur, când inima ta începe să flămânzească să afle o realitate despre Dumnezeu, nu există pericol în cale. Tu nu vezi vreun pericol. Tu nu vezi vreun eșec. Tu zici, "Ei bine, mă voi face eu bine?" Nu există întrebare în mintea ta. Credința veritabilă se ancorează, nu există nimic să o miște. Ea stă chiar acolo.

¹¹⁶ Ea nu s-a gândit despre pericolul care stătea înaintea. Există un lucru care ea îl avea, un-un obiectiv avea ea, un lucru care ea a vrut să-l dobândească. Și motivele ei erau corecte, astfel ea a mers să le ajungă, căci inima ei flămânzea și înseta. "Ferice de cei ce flămânzesc și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați." Așa este.

¹¹⁷ Priviți-o acum așa cum ea pornește peste deșert, probabil călătorind noaptea, odihnindu-se în timpul zilei sub ceva oază, citind acele Scripturi. În sfârșit, ea a ajuns la veranda lui Solomon. Când ea a ajuns, afară în-în... În curte, ea și-a descărcat cămilele și și-a așezat cortul.

¹¹⁸ Acum, ea nu a venit ca unii oameni, unii oameni astăzi. Ea nu este o... Aici este o versiune din 1964 despre aceasta. "Eu aud că ei fac... Ei spun că Domnul face aceasta. Mă voi duce jos, și primul cuvânt spus împotriva la ce eu cred, drept afară pe ușă mă voi duce." Vedeți? Vedeți?

¹¹⁹ Dar nu ea. Ea a adus Cuvântul și s-a așezat jos. Ea urma să stea acolo până când ea a fost de fapt convinsă. Ea nu urma să-și verifice propriile ei idei. Ea urma să verifice Cuvântul.

¹²⁰ Astfel ea a mers înăuntru. Îmi imaginez, prima zi, ea s-a așezat jos, departe înapoi în spate. Și trâmbițele au sunat, au bătut clopotele, și-și toți cântăreții au mers să cânte. Chivotul Legământului a fost acolo la loc. Și Păstorul Solomon a venit afară, a șezut jos. Ea a spus, "Acum eu voi vedea dacă Dumnezeu este în acel om sau nu," așa că ea a urmărit. Și fiecare caz a început să se miște. O, ce lucru minunat! Nimic nu a fost ascuns.

¹²¹ Astfel ea și-a obținut cartonașul de rugăciune, voiștiți, și a așteptat, așa cum a fost, și ea, cum ea venea sus în rând. În sfârșit, zi după zi, ea a așteptat. Ea a devenit mai interesată tot timpul, așa cum trezirea a mers înainte. Vai, inima ei flămânzea! După o vreme, ea a ajuns înaintea lui Solomon, și Biblia a spus, "Nu a existat nimic fără ca Solomon să nu-i descopere," discernământ!

¹²² Și aici era Isus stând, Dumnezeul lui Solomon, "Unul mai mare decât Solomon este aici." Vedeți?

Și ei au spus, "Arată-ne un semn, Stăpâne."

¹²³ "Unul mai mare decât Solomon este aici. Și Împărăteasa din Sud a venit de la cele mai îndepărtate părți ale pământului, să audă înțelepciunea lui Solomon, și iată unul mai mare decât Solomon este aici."

¹²⁴ Și noi am avut două mii, da, două mii optsute de ani, de atunci, de istorie a Bibliei. Și, în această seară, unul mai mare decât Solomon este aici, cu Cuvântul promis din această zi, și totuși noi ne posomorâm drept înainte. Nu-i de

mirare că ea va sta în Ziua Judecării și va condamna Birmingham, Statele Unite, tot restul, cu mărturia ei, căci inima ei a flămânzit să vadă pe Dumnezeu și ea a stat până s-a terminat.

¹²⁵ Ce a spus ea atunci după ce ea a văzut lucrul real să se întâmple? Voi știți ce a spus ea? Ea, după ce Solomon i-a descoperit ce a fost în inima ei, păi, ea a spus, "Tot ce am auzit vreodată, și chiar mai mult decât atât." De ce? Aceasta s-a făcut asupra ei atunci. Ea a văzut ce a spus altcineva despre aceasta, dar a fost rândul ei atunci. Al ei, secretul ei i-a fost descoperit. Și ea a spus, "Acesta-i mai mare." Și ea a spus, "Chiar binecuvântat este omul care este cu tine, care vede aceasta tot timpul. Omul care stă aici și vede aceste lucruri tot timpul, binecuvântați sunt ei." Și ea a văzut felul cum el a mers la casa Domnului. Ea a devenit o credincioasă.

¹²⁶ Și a promis să se ridice în zilele din urmă și să condamne aceste generații, cum a fost în zilele lui Solomon, și ca zilele lui Iona, și așa mai departe. Ea se va ridica în această zi și va condamna, la înviere, oamenii care au trăit în această zi. Căci, unul mai mare decât Solomon este aici. Duhul Sfânt Însuși este aici. Creatorul cerurilor și pământului este aici, identificându-Se cu poporul Lui, cu același fel de dar. Exact cum a fost în Cristos; El făcând aceasta. Cum a fost în Solomon; El făcând aceasta. Cum a fost în profeți; și El făcând aceasta. Cum a profetizat pentru zilele din urmă, noi nu l-am avut pentru-pentru sute și sute de ani. Și cum a fost chiar înainte de prima Lui venire, ei nu aveau-nu aveau discernământ pentru sute de ani, și acolo a venit pe scenă, și cineva l-a prezentat pe Mesia. Și a promis, următorul lucru venind drept înainte, în zilele din urmă, cum a fost atunci.

¹²⁷ Aici noi suntem în zilele din urmă: semne care El le-a promis că se vor întâmpla; situația lumii chiar în felul cum trebuie să fie; imoralitatea lumii; și fiecare lucru care-l avem, chiar în poziție. Și Duhul Sfânt chiar în poziție, făcând exact. O, este un lucru minunat, să știm că noi îi slujim unui Dumnezeu real.

¹²⁸ Eu simt parcă să spun ceva acum. Eu am spus-o înainte, dar mă gândesc... Mă simt călăuzit să o spun din nou. Așa cum fiecare știe, eu vânez. Nu așa de mult pentru vânat; mie îmi place să fiu în păduri. Mama mea a fost metișă. Voi știți aceea. Mama mea a fost o jumătate Indiană Cherokee. Mama ei a primit pensie, vedeți, în-în Tennessee. Astfel acum noi aflăm că, în aceea, eu iubesc să vânez. Și convertirea mea niciodată nu a luat aceasta, căci eu...

¹²⁹ Prima mea Biblie a fost pădurea. Eu puteam vedea o floare, cum a murit. Micuța sămânță a zăcut în pământ și a putrezit, totul a fost dus. Dar, anul următor, acolo nu era nimic să poți găsi. Tu puteai lua acea mână de pământ la laborator, nu există nici un chimist în lume să poată găsi acel germene de viață înăuntru acolo. Dar ea a trăit din nou când soarele a răsărit. Ea a trăit din nou, și aceea m-a lăsat să știu că acolo era o viață, moarte, îngropare, înviere.

¹³⁰ Eu văd soarele să răsară, de dimineață, acesta-i un prunc mic născut. La ora opt, el pornește la școală. Acesta este la cam în jur de ora zece, el este ieșit din facultate atunci. Și apoi la amiază, el este în tăria lui. Ora două, este în vârstă de cincizeci și cinci de ani. Și atunci cam pe la ora patru, el devine de optzeci, optzeci și cinci, el este dus. El a slujit scopul lui Dumnezeu. Dar ce? Dacă el a slujit scopul lui Dumnezeu, este acela sfârșitul lui? Nu. El răsare din nou dimineața următoare, să mărturisească că există naștere, viață, moarte, înviere.

¹³¹ Dar, primul lucru, o-o sămânță plantată în pământ, dacă nu este germinată, ea nu va veni sus. Ea trebuie să slujească scopul lui Dumnezeu, pentru ca să vină sus. Și așa și noi. Noi suntem o sămânță germinată, în pământ, și noi trebuie să slujim scopul lui Dumnezeu sau noi-noi niciodată nu vom veni sus în acea primă înviere; venim sus pentru judecată în ultima. Întocmai ca un porumb hibrid, el vine sus suficient de mult să-și ia judecata de la soare, și moare și se duce înapoi, și aceea este totul. Exact corect. Dar adevărata sămânță pleacă... trăiește din nou, se produce pe sine.

¹³² Priviți la sevă într-un pom. Înainte să cadă vreun îngheț, sau orice altceva, acel pom... Ceva natură, pe undeva, o ia în control, zice, "Fugi jos la dedesubtul pomului, foarte repede. Du-te jos în pământ, căci acolo vine un îngheț." Și dacă ea nu se duce, acesta va omorî pomul. Și se ascunde jos acolo până când tot înghețul s-a terminat, atunci vine drept înapoi sus din nou. Ceva Inteligență o face. Voi știți ce Inteligență este aceea? Voi să-mi explicați aceea, ce inteligență îl face pe acel pom să se ducă jos, să se ascundă și să vină înapoi sus, și eu vă voi spune Inteligența care îmi spune cine sunteți și de unde veniți, ce ați făcut și unde vă duceți. Și acela este același lucru, căci este același Dumnezeu. Sigur. Exact. Acesta este Dumnezeu care face aceste lucruri. Acum, rețineți, prieteni.

¹³³ Într-o zi eu am vânat unde obișnuiam să mă duc la vânătoare, sus în pădurile din nord. Și am vânat cu un prieten, și mie mi-a plăcut să vânez cu el. El a fost cumva o parte de Indian, de asemenea. Și el... acesta, Bert Call, și el este un om bun. Omul ar putea să șadă chiar aici acum, din câte știu eu. El vine jos aici în sud tot timpul. Și el era un vânător grozav. Tu nu trebuia să te îngrijorezi de el. El nu urma să se piardă. Noi vânăm împreună și ne-am știut unul pe altul, dar el a fost omul cu inima cea mai crudă care l-am întâlnit vreodată în viața mea. El împușca iezi, doar să-doar să mă facă să mă simt rău, căci mie nu mi-a plăcut să văd să ucideți inși mici.

¹³⁴ Este în regulă să ucizi un ied, acum, dacă guvernul spune așa. Eu am fost gardian de vânătoare, cu anii, și eu încă sunt un conservator. Eu-eu cred în animale. Și eu cred în conservare. Și să le lași doar-doar... Dacă le lăsați să continue să meargă înainte, ele se pun aici de mâncat. Dacă nu le mâncați pe unele din ele, atunci ele vor primi o boală și vor muri, sau vor muri de foame. Însă doar ce zice legea, ei știu cum să mânuiască aceea. Lăsați-i pe ei să poarte de grijă de aceasta.

¹³⁵ Dar Bert îi omora doar ca să fie rău, doar să mă vadă că mă simt rău privitor la aceasta. El obișnuia să spună, el a spus, „Billy, tu ești un predicator bun, sau un-un vânător bun, dar, necazul despre aceasta este, că tu ești prea mult un predicator. Tu ești prea cu inimă de pui.”

¹³⁶ Și eu am spus, „Bert, tu ești doar crud, asta-i tot.” Și ne duceam înainte.

¹³⁷ Într-o zi, am mers sus, a fost că a trebuit să lucrez târziu, și a fost să devină puțin târziu în sezon. Și căprioarele cu coada albă, eu nu știu dacă voi le aveți aici sau nu. O, vai, voi vorbiți despre Houdini să fie un artist de scăpare, ele sunt mai bune decât el. Astfel a fost târziu în sezon; s-a pușcat către ele de câteva ori. Și noi am pornit într-o dimineață, vreo șase țoli de zăpadă, am pornit în sus peste Șirul Prezidențial.

¹³⁸ Și noi am luat ceva, întotdeauna luăm ciocolată fierbinte și sandvici. Și pe la ameză, dacă noi nu am luat un cerb, atunci ne separăm în munți, și veneam înapoi; ajungeam înăuntru, cândva, la ora nouă sau zece în seara aceea. Dacă noi luam un cerb, noi îl atârnam sus. Noi am știut unde eram, și noi veneam înapoi și îl luam.

¹³⁹ Astfel în dimineața aceea am mers sus, și astfel, înainte să plec, el a spus, "Măi, Billy, eu am ceva pentru tine anul acesta."

Și am spus, "Ce este aceasta?"

¹⁴⁰ El s-a întins jos în buzunarul lui și a tras afară un fluier mic, ceva cam de mărimea *acestuia*. Și el l-a suflat, și a sunat ca un ied chemând după mămica lui; voi știți, puiul mic de căprioară chemând după mămica lui.

¹⁴¹ Am spus, "Bert, tu nu ai fi așa de crud, nu-i așa?"

¹⁴² El a spus, "O, voi predicatori cu inimă de pui, voi sunteți toți la fel."

¹⁴³ Astfel noi am pornit în sus pe deal, și cam pe la ora unsprezece, el... Acolo era o deschidere cam de mărimea acestei săli, poate puțin mai largă. Și noi mei măcar nu am văzut o urmă. A fost lumina lunii, și ele se hrăneau noaptea. Și ele erau doar... Și este greu să le găsești. Ele doar au stat ascunse, culcate jos, și așa sub tufe și înapoi în cheresteaua adâncă. Și ele zgâriau cu copita și mâncau mușchi, și nici pomeneală. Așa că atunci noi am...

¹⁴⁴ Am venit la această mică deschidere acolo, și el a șezut jos. M-am gândit că el era... dună de zăpadă acolo, o îngrămădire. Și m-am gândit că el mergea în buzunarul lui, în felul *acesta*, să scoată această sticlă mică de termos și să ia o înghițitură din a lui-ciocolata lui, și noi să ne mâncăm al nostru-dejunul nostru și apoi să ne separăm, și să mergem înapoi peste defileuri; el merge într-o parte, și eu în cealaltă. Dar când el a scos, eu am început să mă întind și să-mi iau sandviciul, căci eu deveneam puțin flămând. Și eu mi-am așezat pușca rezemată de pom, și m-am întins înapoi în rucsacul meu, și m-am uitat la el. El s-a uitat sus la mine. Și el avea ochii chiar ca o șopârlă, oricum, voi știți; cum își vopsesc femeile ochii, astăzi, voi știți, acea arătare ciudată cu uitătură de câine pe ele, și atunci aveau totul vopsit în sus în felul acela. Ei bine, acela-i felul cum au arătat ochii lui, ca un fel de șopârlă, cumva parcă înclinați. El s-a uitat sus la mine. Și m-am gândit, "Ce are el în gândul lui?" El s-a întins în jos și a adus afară acest fluier mic. Și m-am gândit ...

Am spus, "Bert, nu îți este ție rușine?"

¹⁴⁵ Și el l-a suflat, și, când a suflat, doar cam la treizeci de iarzi, sau de-abia așa departe, o căprioară mare s-a ridicat. Acum, căprioara este căprioara mamă. Acela era puiul ei chemând. Ea... El a suflat fluierul. Ea a sărit sus. Acum ea nu ar fi făcut aceea, sub nici un fel. Ea știa că noi eram acolo. Dar puiul ei era în necaz. Și el s-a uitat la mine, acei ochi de șopârlă din nou. Eu l-am văzut să-și mute piedica jos, pe o pușcă treizeci-zero-șase. El era un pușcaș mortal. O, el era unul bun.

¹⁴⁶ Și el a suflat fluierul din nou. Și acea bătrână căprioară mamă a pășit chiar drept afară în deschidere. Acum, frate, aceea este neobișnuit. Ele nu ar face aceea. Primul lucru, ea nu s-ar fi ridicat sus. Dacă ea se ridică, ea ar fi mers în cealaltă parte. Și aici era ea, a pășit drept afară în deschizătură. Și ea a știut că noi eram acolo. Și îndată ce piedica a țâcănit pe acea pușcă, ea s-a întors și s-a uitat drept la vânător. În loc să fugă, ea doar a stat acolo. Urechile ei mari, ochii ei larg deschiși, urechile ei ridicate în sus, și ea se uita în jur.

¹⁴⁷ Ce a fost aceasta? Ea era o mamă. Acela era puiul ei. Puiul ei era în necaz. Micuțul miel... micuțul ins plângea, ca un ied mic. Ea nu a fost o fățarnică. Ea nu se prefăcea cu ceva. Ea era veritabilă. Ea s-a născut o mamă. Acea a fost ce era ea, o mamă.

¹⁴⁸ Și el și-a nivelat pușca jos. M-am gândit, "Cum o poți tu face, Bert? Cum poți tu?"

¹⁴⁹ Eu, eu nu m-am putut uita la aceasta. Mi-am întors spatele. M-am gândit, "Doamne Dumnezeule, cum poate să fie omul așa de crud în inimă, să explodeze acea inimă credincioasă din acea mamă, căutând după puiul ei?" Și să o înduplece acolo afară, să o amăgească și să o aducă acolo afară. Și atunci, eu am știut că el era un pușcaș-pușcaș așa mortal, el ar fi explodat acea inimă sacră a ei drept prin partea cealaltă a ei. Și ea, o mamă, ea ar fi venit de fapt pentru că acela era puiul ei. Și să vorbești despre un semn, acela era unul din acesta, de loialitate, pentru că ceva era în interior.

Ea era o mamă. Și mi-am întors spatele. Am spus, "Doamne Dumnezeule, cum poate o-o ființă umană să fie așa de crudă, să facă un lucru ca acela?"

¹⁵⁰ Și am așteptat și am așteptat, și pușca nu a pușcat. M-am gândit că în orice minut eu să aud pușca aceea să se descarce. Și acesta a fost, el avea un... Un glonț de o sută și optzeci granule, ciupercat, și a explodat inima ei drept prin ea. Și m-am gândit, "De ce nu se descarcă?" Și eu stăteam în partea *aceasta*, cu ochii mei închiși, rugându-mă.

¹⁵¹ Și când mi-am întors capul, să privesc, țeava puștii se ducea în felul *acesta*. Și m-am uitat la aceasta, câteva

minute, el clătînând țeava puștii.

¹⁵² El s-a întors în sus și a privit, și ochii aceia de șopârlă au luat o altă uitătură. Lacrimile se rostogoleau în jos pe obrajii lui. El a aruncat pușca pe pământ. El a zis, "Billy, eu am avut destul din aceasta. Condu-mă la acel Isus despre care tu vorbești."

¹⁵³ Ce a fost aceasta? Chiar acolo pe acea dună de zăpadă, l-am condus pe acel om cu inima crudă... El este un diacon într-o biserică acum. Ce a fost aceasta? El a văzut ceva real, ceva veritabil, ceva ce nu era vreo teologie sau ceva lucru istoric. El l-a văzut pe Dumnezeu în realitate. Acea a fost ce l-a adus.

¹⁵⁴ O, la cât de mulți aici le-ar place să fie felul acela, mult dintr-un Creștin, cum a fost acea căprioară o mamă? Sigur, cu o experiență reală în fața morții, eu vreau să spun. [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

Să ne aplecăm capetele.

¹⁵⁵ Tată Ceresc, ora este târzie. Și oamenii sunt atenți. Ei sunt plăcuți, și ei ascultă. Și această mică povestire acum, Doamne, despre... Îmi pot aminti de acea zi rece de Noiembrie, stând sus acolo, și vânturile suflau cumva peste munte. Eu îi pot vedea acele lacrimi sclipitoare curgând în jos pe obrajii aceia bărboși, când el mă ținea de picior. Și el a plâns, și a spus, "Billy, tu mi-ai vorbit despre Cineva care este dragoste, și eu-eu văd ceva realitate aici." Acolo este ceva în acea căprioară care a mânat-o afară acolo, Doamne, și este o adevărată calitate de mamă înăuntru acolo. Acesta a fost un semn real că acolo era dragoste veritabilă și calitate de mamă.

¹⁵⁶ O Dumnezeule, lasă Cuvântul Tău să vorbească în această seară, veritabil, Duh Sfânt veritabil. Nu ceva care este emoțional, entuziasmnat, care este, de asemenea; dar ceva care este real, prin Cuvântul, făcut manifest. "Cuvântul, mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, și discerne gândurile care sunt în inimă," care Tu ai identificat toți profeții. Când Tu ai fost pe pământ, Tu i-ai numit "dumnezei." Tu ai spus, "Voi i-ați numit 'dumnezei,' pe acei la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, atunci cum puteți voi să Mă condamnați când Eu spun că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?"

¹⁵⁷ O Doamne, lumea îi cunoaște pe ai lor, ea a fost oarbă toți anii. Și mă rog, în această seară, Tată, ca Tu să deschizi ochii oamenilor, și lasă-ne să devenim în această seară Creștini adevărați și credincioși adevărați, căci unul mai mare decât Solomon este aici. Unul mai mare decât toți profeții este aici. Fiul lui Dumnezeu Însuși este aici, în forma Duhului Sfânt. Promițând, "Puțin, încă puțin mai mult, și lumea nu mă va mai vedea. Cuvântul *kosmos*, 'ordinea lumii,' nu Mă vor mai vedea. Totuși, voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi în voi, chiar până la sfârșitul lumii." Și, Tată, Tu zici că Tu ești "același ieri, azi, și-n veci," și noi știm că acesta este Adevărul. O, mă rog, Dumnezeule, ca Tu să ai milă, în această seară."

¹⁵⁸ Și în timp ce ne avem capetele aplecate. Mă întreb, în această seară, cu capetele noastre aplecate, ar vrea careva care... Fiți cinstiți cu Dumnezeu acum, în Prezența Lui. Înainte să vedeți ceva să se întâmple, dar totuși tu știi în inima ta că tu nu ești așa de mult un Creștin veritabil cum a fost acea căprioară o mamă. Și motivul că ea a fost o mamă este pentru că ea s-a născut o mamă. Ea nu putea să facă nimic să fie așa. Ea s-a născut o mamă. Și acum dacă voi nu sunteți născuți, dacă voi nu aveți aceeași dragoste pentru Cristos; indiferent de ce spune careva, voi să-L credeți. El este același ieri, azi, și-n veci. Și vouă v-ar place să aveți felul acela de dragoste Creștină în voi, cum acea dragoste de mamă a produs pentru ea, ați vrea voi, cu capetele voastre aplecate, fiecare acum, și fiecare ochi închis, ridicați-vă mâna sus? Ziceți, "Roagă-te pentru mine, Frate Branham," și eu cu certitudine o voi face. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze. O, vai, priviți în jur pe parter, sus în balcoane, peste tot.

¹⁵⁹ Să nu vă rușinați. Dacă voi sunteți rușinați de El aici, El a spus, "Eu voi fi rușinat de voi înaintea Tatălui și a sfinților Îngeri atunci." Voi sunteți în Prezența Lui acum. El este aici. El este absolut aici, marele Duh Sfânt. Stâlpul de Foc care a fost cu Moise, este chiar aici.

¹⁶⁰ Rețineți, când El a fost aici pe pământ, El a spus, "Eu vin de la Dumnezeu, și Eu mă duc la Dumnezeu." Și ei au spus, că, "Moise a renunțat la comorile Egiptului, considerând comorile lui Cristos mai mari decât toată ocară lui Cristos, mai mari decât toate comorile din Egipt." El a mers în pustie cu Cristos. Și orice cititor al Bibliei știe că acel Stâlp de Foc a fost Îngerul Legământului, Logosul care a mers afară de la Dumnezeu, care era Isus. Și atunci când El a murit, El s-a înălțat sus în Cer. Și când El l-a întâlnit pe Saul, pe drumul spre Damasc, El deja s-a schimbat înapoi în Stâlpul de Foc din nou, și El chiar i-a stins ochii lui Pavel cu strălucire.

¹⁶¹ Acum El este aici, în această seară, același ieri, azi, și-n veci. Ați vrea să vă identificați înaintea Lui, ziceți, "Doamne Dumnezeule, eu nu am felul acela de experiență. Eu vreau să o am"? Eu nu vă cer să veniți sus aici. Eu doar vă cer să vă ridicați mâna spre El, dacă simțiți în felul acela. Au fost acolo unii care nu și-au ridicat mâinile? Ridicați-vă mâinile acum. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

¹⁶² Tatăl nostru Ceresc, ei sunt ai Tăi. Știința zice, conform cu știința, noi nu ne putem ridica mâinile. Gravitația le ține jos. Dar acolo este un Duh în bărbați și femei, și ei... Un alt Duh a venit la ei, care a fost Duhul Sfânt, și a spus, "Ridicați-vă mâna sus." Și ei au înfruntat legea gravitației, și și-au ridicat mâinile către Dumnezeu, Care i-a făcut, "Eu vreau să fiu un Creștin adevărat."

¹⁶³ Tată Ceresc, mă rog ca Tu să-i faci pe fiecare din ei Creștini adevărați, prin Numele lui Isus Cristos. Ei sunt ai Tăi, Doamne. Cât de puțin am știut eu, în ziua aceea când acea căprioară mică a umblat acolo afară pe acel câmp, că va fi cauza despre... Dar acesta a fost un semn. Dar, Tu cunoști toate lucrurile, astfel mă rog, Tată, ca Tu să-i primești

acum. Ei sunt trofee ale Evangheliei. Ei sunt ai Tăi.

¹⁶⁴ Tu ai spus, "Nimeni nu-i poate smulge din inima Mea, și din mâna Mea." Și, Tu, Tu ai spus, "Toți care sunt ai Mei aparțin la Tatăl. Nimeni nu-i poate smulge din mâna Lui." Isus a spus, în Sfântul Ioan 5:24, "Cel ce aude Cuvântul Meu, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică; și nu va veni la Judecată, ci a trecut de la moarte la Viață." Doamne, acela este Cuvântul Tău. Acum, nu acei care se fac că cred; ci acei care într-adevăr cred, au Viață Eternă. Ei sunt ai Tăi, Tată. Eu ți-i dau Ție acum, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁶⁵ Acum fiți foarte reverenți doar un moment. Acum este chiar exact timpul să încheiem, dar doar așteptați doar un moment.

¹⁶⁶ Înainte să facem aceea, câți cred că Isus Cristos a promis să fie cu noi, ori unde doi sau trei erau adunați în Numele Lui? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Câți cred că El este același ieri, azi, și-n veci? ["Amin."] A Lui, El ar fi... Dacă El era aici, în această seară, El ar fi chiar cum a fost El atunci. El ar face același lucru. Biblia a spus, că, "El este Marele Preot care poate fi atins de simțul infirmității noastre." Voi... Este aceea așa? ["Amin."] Noul Testament, Evrei, al 3-lea capitol. "Un Mare Preot care poate fi atins prin simțul nostru de infirm-... infirmității noastre." Acum aveți credință în Dumnezeu. Acum doar credeți, adevărat, cu toată inima voastră.

¹⁶⁷ Și voi acolo afară acum, care sunteți afară în audiență, care nu... care sunt bolnavi. Câți din voi este bolnav, ridicăți-vă mâna sus, doar ziceți, "Eu sunt bolnav." Acum doar foarte încet, foarte tăcuți acum, fiecare.

¹⁶⁸ Acum rugați-vă, ziceți, "Doamne Isuse, Fratele Branham nu mă cunoaște, dar ce el a spus în această seară, 'Unul mai mare decât Solomon este aici,' și eu știu că aceea este profețit să se reîntoarcă. Acesta nu a fost în lume de sute și sute, și mii de ani. Dar Tu ai promis că se va reîntoarce din nou în zilele din urmă, conform cu Maleahi 4, și promis în Sfântul Luca 17 și toate aceste alte promisiuni. Tu ai spus că aceasta va fi aici 'când Fiul omului S-a descoperit,' deoarece acesta trebuie să fie Cuvântul. Pentru că..."

¹⁶⁹ "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." "Și Cuvântul discerne gândurile." El era Cuvântul în profeți. El era Cuvântul în Fiul. El este Cuvântul în voi, astăzi. Vedeți, Cuvântul! Aceasta este profețit, promis. Deși voi găsiți multe personificări, multe competiții carnale, aceea nu ia la o parte de la Acesta, de la real. Există un Duh Sfânt real, Dumnezeu real.

¹⁷⁰ Acum voi credeți cu toată inima voastră, și priviți înapoi, la mine. Și credeți cu toată inima voastră, și ziceți, "Doamne Dumnezeule, eu o să mă rog, și mă rog ca-ca Tu să-i descoperi la Fratele Branham. Și lasă-mă să ating îmbrăcămintea Ta. Și întoarce-Te, prin el, căci El nu mă cunoaște, și să-mi spună care este necazul meu. Și atunci eu voi ști că Prezența Ta este aici."

¹⁷¹ Prieteni, voi știți care-i situația cu poporul Penticostal? Ei au văzut prea mult.

¹⁷² Un sărat bătrân, într-o zi, venea de la mare, și el a aflat un scriitor mergând la mare. Și bătrânul sărat a spus către scriitor, a spus, „Unde te duci, omul meu bun?"

¹⁷³ A spus, "Jos la mare. O, eu vreau să miros apele ei sărate. Eu vreau să-i văd cerul albastru, norii albi, pescărușii de mare."

¹⁷⁴ El a spus, "Eu am fost născut pe ea, cincizeci de ani în urmă. Eu nu văd nimic așa de atrăgător despre ea." Asta este. El a văzut așa de mult din ea, până când a devenit obișnuită.

¹⁷⁵ Acea este ce se întâmplă cu noi oamenii. Noi am văzut așa de mult din Dumnezeu! Această biserică care-care a fost chemată afară din grupurile denominaționale în zilele din urmă, a văzut așa de mult din El, până când El a devenit așa de obișnuit. Voi doar Îl treceți cu vederea.

¹⁷⁶ Să nu lași niciodată ca Cristos să devină obișnuit pentru tine, prietene. Niciodată să nu faci asta. Voi doar să credeți cu toată inima voastră și tot ce este în voi. Acum aveți credință în Dumnezeu.

¹⁷⁷ Acum doar rugați-vă, și lăsați ca Domnul Isus să o acorde. Acum voi doar atingeți îmbrăcămintea Lui. Eu nu știu. Voi să-L atingeți. El poate să fie atins.

¹⁷⁸ Acum doar rugați-vă acum. Eu nu spun că El o va face. Doar un moment o va stabili tot. Voi doar-doar-doar cumva să vă aveți inimile concentrate asupra Lui.

¹⁷⁹ Acum, Aceasta este o Lumină. Nimeni să nu ia o poză, o poză cu bliț. Doar fiți reverenți.

¹⁸⁰ Acum aici este Aceasta. Ea este peste o femeie așezată aici privind la mine, chiar aici la capăt, chiar acolo. Mă crezi tu a fi slujitorul Lui, doamnă? Eu sunt un străin pentru tine. Tu nu mă cunoști. Eu nu te cunosc. Dar dacă Dumnezeu îmi va descrie mie, întocmai cum El i-a făcut la femeie, să-i spună despre scurgerea ei de sânge, sau-sau femeia avea cinci bărbați; dacă Domnul Isus va-va furniza acea informație pentru tine, prin mine, o vei crede tu cu toată inima ta? Tu vei ști dacă acesta-i adevărul sau nu. În regulă. Este o boală de vezică. Dacă aceea este așa ridică-ți mâna sus. Aha! Vedeți? Acum, aceea este exact așa.

¹⁸¹ Acum, tu așezată alături de ea. Tu urma să o ajuți. Tu ai atins-o cu mâna ta. Acum tu ai fost bună, acum, tu crezi că Dumnezeu îmi poate spune care este necazul tău? Tu crezi că El o poate face? Tensiune de sânge. Dacă aceea este așa, ridică-ți mâna sus.

¹⁸² Omul așezat alături de ea, crezi tu, domnule, crezi că Dumnezeu îmi poate spune care este necazul tău? Tu vei ști

dacă va fi adevărul sau nu. Vene cu varice. Tu crezi?

¹⁸³ Micuța doamnă așezată acolo, cumva plângând, parcă, necazul tău este nervozitate. Acea este exact așa. Cumva umbrită, tu devi slăbită în timpul zilei, tu gândești că îți pierzi mintea. Diavolul încearcă să-ți spună aceea. Dar, tu nu o pierzi. Totul s-a terminat, din această seară, acum. Vezi? Tu ai biruința. Aceasta te-a părăsit. Umbra neagră, care a fost peste tine, te-a părăsit.

¹⁸⁴ Tu plângea-i acolo, așezată alături de ea, doamnă. Aceasta, aceasta te-a cutremurat. Acum mă crezi tu să fiu profetul Lui, sau slujitorul Lui? Acea îi poticnește pe unii oameni, voi vedeți. Astfel, tu, eu nu te cunosc. Noi suntem străini. Tu crezi că Dumnezeu îmi poate spune care este necazul tău? În regulă. Tu ai o boală de inimă, boală de rinichi, și tu ești anemică. Dacă aceea este așa, ridică-ți mâna sus.

¹⁸⁵ Această doamnă mică așezată aici, cumva de greutate, îmbrăcată cu o rochie în dungi cu roșu și închis. Ea se roagă. Ea vrea să fie chemată în acest rând. Dacă aceea este așa, ridică-ți mâna sus, doamnă. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune care este necazul tău? Prietena ta va fi în regulă. Problema spirituală va fi în regulă. Și boala ta de femei te va părăsi, dacă îl vei crede pe Dumnezeu cu toată inima ta. Acum, dacă aceea este corect, ridică-ți mâna sus. Dacă aceea este despre ce te-ai rugat, ridică-ți mâna sus așa ca oamenii să poată vedea ce faci. Vedeți? În regulă.

¹⁸⁶ Voi doar aveți credință în Dumnezeu. Cineva înapoi... Voi nu trebuie să fiți așezați aici în față. Înapoi de tot; credeți cu toată inima voastră.

¹⁸⁷ Înapoi de tot acolo, acolo este o femeie. Ea are o umflătură pe coasta ei. Ea se roagă. Ea o să piardă aceasta.

Doamne Dumnezeule, ajută-mă, mă rog.

¹⁸⁸ D-na Goodman, crezi tu cu toată inima ta că Dumnezeu va lua acea umflătură de la coasta ta? În regulă. Pășește, ridică-ți mâna sus de tot, așa ca poporul să te poată vedea. Eu sunt un străin total, niciodată nu am văzut-o. Iat-o acolo. Sunt lucrurile acelea așa? Ridică-ți mâna sus. În regulă.

¹⁸⁹ O doamnă șezând acolo, afară înspre capăt acolo, ea suferă cu o boală de fiere. Și ea este, de asemenea, ea are un diabet, boală de inimă. D-na Holderfield, crede cu toată inima ta, doamnă, și tu poți să fi vindecată chiar acolo acum.

¹⁹⁰ Vă rog să nu vă mișcați în jur, oamenilor. Eu-eu vă cer, în Numele lui Cristos, să nu faceți aceea. Vedeți, bolile se duc de la unul la altul. Vedeți? Necredința este lucrul cel mai oribil ce există în lume. Doar aveți credință.

¹⁹¹ Aici este o doamnă mică așezată aici, rugându-se pentru bărbatul ei. El bea. Acea este corect. Tu te rogi ca el să oprească băutura. Nu este aceea așa? În regulă. Eu nu te cunosc. Ai un cartonaș de rugăciune? Tu nu ai. Tu nu ai nevoie de unul; doar credința care tu o ai. Tu ai atins Ceva. Tu ești la douăzeci sau treizeci de picioare de mine. Tu l-ai atins pe Marele Preot.

¹⁹² Micuța doamnă înapoi acolo se roagă pentru bărbatul ei, de asemenea, șezând înapoia lui. Acea-i corect. Bărbatul tău este un om nervos, un fel de nervozitate mintală. El este pierdut chiar acum. Dacă aceea este așa, ridică-ți mâna sus. Și tu ai ceva rău cu mâna ta. Tu ai alergie, un lucru și altul. Și tu atingi lucruri, aceasta face ca mâna să se facă rău. Nu este aceea așa? D-na Patty este numele tău. Crezi tu cu toată inima ta acum? Dacă aceea este așa, ridică-ți mâna sus. Amin. Vedeți? Eu v-am cerut să mă credeți.

¹⁹³ Cum este cu această doamnă așezată aici? Tu ai un semn pe fața ta, ca un cancer mic de piele. Mă crezi tu să fiu slujitorul lui Dumnezeu? Tu crezi? Eu nu te cunosc. Tu ești o străină pentru mine. Acea nu este exact despre ce te rogi. Tu te rogi privitor la o boală de inimă care tu o ai. Așa este. Este aceea așa? Această doamnă așezată aici. Dacă tu vei crede cu toată inima ta, tu poți avea vindecarea ta. Bărbatul tău a avut a lui seara trecută, tu de ce nu? Fostă femeie predicator. Acum crede cu toată inima ta, și tu... Acum, tu vezi, doar așa ca tu să ști. Tu cumva te-ai întrebat în mintea ta, vezi. Acum tu ești mulțumită, nu-i așa, că Acesta face? În regulă. Ridică-ți mâna sus dacă aceea este așa. Ai credință în Dumnezeu.

¹⁹⁴ Ce gândești tu despre acel diabet, domnule, șezând aici cu mâna ta ridicată sus? Crezi tu că Dumnezeu poate vindeca diabet și să te facă bine? Tu crezi? În regulă, domnule, Dumnezeu te poate vindeca.

¹⁹⁵ Tu ești un străin pentru mine, de asemenea. Dacă tu vei crede cu toată inima ta! Acolo este un om șezând acolo, care are boală de inimă, ceva rău cu spatele lui. DI Easter. El a fost rănit într-un accident de tren, care a cauzat aceea. Dacă aceea este așa, ridică-te sus, Isus Cristos te va vindeca și te va face bine.

¹⁹⁶ Câți din voi credeți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Unul mai mare decât Solomon este aici. Voi o credeți? ["Amin."] Isus Cristos, același ieri, azi, și-n veci, a trecut drept prin clădire. Credeți voi acum că El este aici? ["Amin."] El este chiar aici acum. Acea este o realitate. Acea este exact ce El a spus că va avea loc, "Aceste lucruri care Eu le fac, le veți face și voi; mai mult decât aceasta veți face, căci Eu mă duc la Tatăl Meu." O dată o femeie L-a atins, El a devenit așa de slăbit, El a spus, "Tărie a mers din Mine," și El a fost Fiul lui Dumnezeu. Eu sunt un păcătos, mântuit prin harul Lui. "Mai mult decât aceasta veți face voi." Eu știu căci King James spune, "mai mari." Dar în original, ea spune, "Mai *mult* decât aceasta veți face voi, căci Eu merg la Tatăl Meu."

¹⁹⁷ Acum credeți voi aceea? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Credeți voi că Prezența Lui este aici? ["Amin."] Atunci de ce să nu vă puneți mâinile unul peste altul, voi credincioșilor, și rugați-vă pentru semenul vostru așezat alături de voi. Fiecare din voi puneți-vă mâinile dincolo unul peste altul, și credeți cu toată inima voastră acum așa cum vă rugați. Rugați-vă în felul cum o faceți în biserică. Credeți în felul cum întotdeauna ați crezut. Acum lăsați ca Duhul lui

Dumnezeu, care v-a făcut un Creștin, să fie tot așa de măreț și regal pentru voi așa cum vă rugați pentru acea persoană, încât cum acea mamă căprioară a avut în ea fiind o mamă, acel Duh loial al lui Cristos care este aici acum.

¹⁹⁸ Acela, care lumea nu-l crede. Lumea Îl urăște. Lumea nu-L înțelege. Biblia a spus că ei nu vor înțelege. Lumea îi cunoaște pe ai ei.

¹⁹⁹ Și Dumnezeu îi cunoaște pe ai Lui Proprii. Dumnezeu a promis aceasta. Acesta este Adevărul. Așa să mă ajute, acesta este Adevărul! "Isus Cristos același ieri, azi, și-n veci."

Rugați-vă acum.

²⁰⁰ Doamne Isuse, aici stau niște batiste așezate aici, care sunt pentru cei bolnavi și suferinzi, și eu îmi pun mâinile peste ele. Deoarece, noi suntem învățați în Biblie că ei au luat de pe trupul lui Pavel batiste și șorțuri, și duhuri necurate au ieșit afară din oameni, și ei au fost vindecați de boli. Acum noi nu suntem Sfântul Pavel, dar Tu încă ești Isus. Și eu mă rog ca Tu să le onorezi acestea, pentru aceste persoane care nu au putut să fie la adunare.

²⁰¹ Fie, când ele sunt așezate pe oameni, fie ca să vină la împlinire, cum unul din scriitori a spus când-când Marea Roșie s-a pus în calea copiilor lui Israel, "Dumnezeu s-a uitat în jos prin Stâlpul de Foc, cu ochi mânioși, și marea s-a speriat deoarece ea stătea în calea trecerii la datorie, la credincioși, și marea s-a dat înapoi și-și credincioșii au mers dincolo la țara promisă."

²⁰² Doamne Dumnezeule, privește jos prin Sângele Fiului Tău, Isus Cristos, în această seară, asupra acestor batiste, asupra acestei audiențe aici, cu mâinile lor așezate unul peste altul, rugându-se unul pentru altul. Tu ai spus, "Mărturisiți-vă greșelile unul la altul, rugați-vă unul pentru altul, ca să puteți fi vindecați. Căci, rugăciunea fierbinte stăruitoare a celui neprihănit ajută mult."

²⁰³ Mă rog, Dumnezeule, cum-Creștinul mărturisit în această seară se roagă pentru persoana peste care el își are mâinile, fie ca Puterea Duhului Sfânt să vină asupra acelei persoane. Fie ca Duhul să le însuflețească lor, Doamne, realitatea. Fie ca ei să nu o piardă, Doamne. Lasă ca ei să nu fie ca ceva care o să o piardă, Tată. Fie ca Birmingham să-și prindă viziunea lui acum, a Prezenței lui Isus Cristos cel înviat, unul mai mare decât toți profeții, unul mai mare decât toți predicatorii, mai mare decât toți papii sau potențații, sau orice ar putea să fie. Acesta este Isus Cristos, "același ieri, azi, și-n veci," adevărindu-Se în zilele din urmă, prin Cuvântul Lui promis. Admite aceasta, Doamne. Mă rog această credință, rugăciunea de credință, pentru ei, așa cum ei se roagă unul pentru altul. În Numele lui Isus Cristos, noi o prezentăm la Tine.

²⁰⁴ Acum fiecare din voi, așa cum vă aveți mâinile peste cineva, acum doar închideți-vă ochii, și rețineți: Cristosul care a promis aceasta, a venit aici și s-a adevărit pe Sine.

²⁰⁵ Da, eu am văzut un om vindecat chiar acolo, cu TBC, șezând chiar înapoi aici înaintea mea. Acum dacă voi doar... Aceasta doar se petrece peste tot, peste tot în clădire. Cu siguranță dacă Dumnezeu...

²⁰⁶ Un om poate să spună orice; aceea nu o face așa. Dar când Dumnezeu vine jos și o spune, și o adevărește și dovedește că acesta-i Adevărul; să nu îl crezi, este păcatul de neiertat. Isus a spus, "Acesta niciodată nu va fi iertat, în lumea aceasta sau în lumea care vine."

²⁰⁷ Scriptura promite aceasta, și aici aceasta este adevărit chiar înaintea voastră. Poporul, în Numele lui Isus Cristos, primiți-L în timp ce El-în timp ce El este aici în prezența noastră în această seară, în timp ce noi suntem cu El. Vreți voi să credeți aceasta?

²⁰⁸ Și toți care într-adevăr îl cred și Îl acceptă ca Salvatorul vostru, sau ca vindecătorul vostru, vreți să stați în picioare să dați mărturie, "Eu voi sta ca o mărturie. Eu într-adevăr cred, și eu acum îmi accept vindecarea mea, salvarea mea. Și toate nevoile mele, în Prezența lui Cristos, eu acum o accept."

²⁰⁹ Vai, priviți peste clădire, aproape toată adunarea stă în picioare. Minunat! Acea este frumos. Acum totul s-a terminat, dacă voi o să credeți. "Dacă tu poți crede!"

²¹⁰ Acum să ne închidem ochii și să ne ridicăm mâinile sus, și să cântăm, "Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc pentru că El m-a iubit întâi." Să-i dăm Lui laudă așa cum cântăm acum, să-i cântăm Lui aceste laude.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

²¹¹ Să ne ridicăm sus mâinile, și să zicem, "Laudă Domnului!" [Adunarea zice, "Laudă Domnului!" – Ed.] Laudă Domnului! ["Laudă Domnului!"] Laudă Domnului! ["Laudă Domnului!"]

Eu Îl iubesc, (fiecare) eu Îl iubesc,
Pentru că...

²¹² Mă gândesc că tu ești să-i eliberezi, Frate Urshan. [Cineva zice, "Cum este cu cei care au vrut să fie mântuiți?"] Eu le voi cere să vină înainte.

Și a plătit salvarea mea
Pe a Calvarului...

²¹³ Acum aplecați-vă capul doar un moment. Pianul, organista și pianista să meargă drept înainte.

²¹⁴ Mă întreb, în această seară, este convingerea voastră încă să creadă. Mă întreb dacă voi credeți că Dumnezeuul Care îmi poate spune secretul din inimă, să dovedească aceea... El nu trebuie să facă aceea, acum, dar El a spus că El o va face. Când Isus a venit prima dată, El nu a trebuit să vindece, dar El a spus că El o va face. "Și El a făcut-o ca să se poată împlini ce a fost vorbit de către profet." Și El o face în această seară deoarece profeții au spus că El va face, și Isus a spus că El va face, de asemenea.

²¹⁵ Acum mă întreb dacă voi, care vreți cea dragoste a lui Dumnezeu în inima voastră cum-cum avea mama căprioară pentru puiul ei, voi vreți dragostea în inima voastră pentru Cristos, și voi credeți că El o să audă rugăciunea noastră, vreți să veniți să stați aici în timp ce ne rugăm pentru voi. În timp ce cântăm aceea încă o dată, doar veniți drept aici sus. Voi faceți o mărturisire publică atunci, doar pășiți drept afară și stați pe aici. Dacă o credeți, rugăciunea, rugăciunea mea vă va ajuta, voi veniți chiar aici sus în timp ce cântăm aceasta din nou.

²¹⁶ "Eu..." Acum dovediți că Îl iubiți, prin a veni. "... El, eu..." Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Pentru că El m-a iubit întâi

²¹⁷ Și veniți jos din balcon, și noi vom aștepta după voi. Aceea-i corect. „, ... a mea ... ” Dacă voi sunteți într-adevăr sinceri, veniți înainte acum.

... -varea

Pe lemnul Calvarului.

²¹⁸ "Eu..." Oamenii părăsesc balconul, vin jos. Fiecare cântați acum. "Eu..." Doar intrați drept în intervale, oriunde, veniți drept înainte.

Doarece El m-a iubit întâi...

²¹⁹ Rețineți, Dumnezeul care vă va întâlni la Judecată, v-a întâlnit aici în biserică în această seară.

... salvarea mea

Pe a Calvarului...

²²⁰ Mă întreb dacă toți lucrătorii aici, care sunt interesați în suflete pierdute, care încă au o viziune pentru oamenii în nevoie, dacă veți păși sus acum printre oameni; voi toți lucrătorii înăuntru aici, fiecare lucrător care crede că Dumnezeu încă va mântui un păcătos. Voi ați putea vedea unul dintre cele mai mărețe lucruri să se întâmple chiar acum, care l-ați văzut vreodată. Aceasta este ceea ce-i place la Duhul Sfânt.

Eu Îl iubesc...

²²¹ Acum dovediți-o. Dovediți că voi sunteți interesați, voi Îl iubiți. Dacă îi iubiți pe ai Lui, pe El, voi iubiți copiii Lui.

... Îl iubesc

Pentru că...

²²² Acum amestecați-vă chiar înăuntru printre aceste persoane aici! "... iubesc..." Doar veniți drept înainte sus și băgați-vă printre oameni, chiar în felul acesta, și năpădiți-vă drept înăuntru și puneți-vă mâinile peste ei. Și veniți drept aici sus acum, noi o să ne rugăm. Eu cred că Duhul Sfânt va fi revărsat peste oameni, în această seară, chiar aici în audiență.

... lemnul Cal varului.

O, cum îl iubesc eu pe Isus,

M-am îndrăgostit de El; voi puteți citi Cuvântul Lui.

Și cum îl iubesc eu pe Isus,

O, cum...

²²³ Acum închideți lumea la o parte de la voi acum. Închideți toată lumea la o parte de la voi. Vedeți?

Pentru că El m-a iubit întâi.

O, cum eu... (minunat)

O, cum ...

²²⁴ Acum, lucrători, luați pe cineva în a voastră... Păstrați-mă acum. Lucrătorilor veniți drept înăuntru, mutați-vă chiar în jurul oamenilor.

O, cum îl iubesc pe Isus,

Pentru că El m-a iubit întâi...

²²⁵ Acum El stă aici. El știe tot ce este în inima voastră. Nu gândiți că El știe aceea? Chiar aici, nu a fost nici un secret. El știe chiar ce este vorbirea voastră, ce vreți să spuneți.

²²⁶ Acum să ne aplecăm capetele, fiecare, peste tot în audiență, voi care nici măcar nu ați putut ajunge aici. Acum să ne rugăm.

²²⁷ Fiecare din voi doar mărturisiți-vă greșelile voastre, mărturisiți-vă toată necredința. Ziceți, "Doamne Isuse, poate

eu am aparținut la biserică, o dată. Eu am mers la biserică, dar eu niciodată nu am fost satisfăcut. Acolo a fost una alta... O, eu poate am, eu poate am strigat. Eu poate am vorbit în limbi. Eu, eu poate m-am înscris la biserică." Toate lucrurile acelea, ele sunt bune. Eu nu am nimic împotriva acelorora, dar aceea nu este despre ce vorbesc eu.

²²⁸ Eu vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu care este într-adevăr jos acolo. Acela este Duhul Sfânt. Aceea este. Și voi vreți aceea, ceva care este adevărat aseasonat, care va face Cuvântul lui Dumnezeu chiar să trăiască prin voi și să acționeze prin voi. Vedeți, fără rădăcini de amărăciune în canal, Duhul Sfânt doar curge prin voi. Aceea este ce vreți voi.

²²⁹ Acum doar aplecați-vă capul și rugați-vă reverenți. Și voi lucrătorii puneți-vă mâinile peste ei acum.

²³⁰ Tatăl nostru Ceresc, noi aducem la Tine, în această seară, această audiență de oameni care stau aici făcând mărturisire, știind că ei au fost greșiți. Acolo sunt, probabil, motive și obiective, de asemenea, care au fost greșite. Dar, în această seară, ei au venit, crezând, crezând că Tu vei ierta fiecare păcat. Mulți din ei au mers la biserică, cu anii. Mulți din ei au-au făcut mari fapte de caritate. Dar, Doamne, în această seară ei vor realitatea, ei vor acea dulceață, acel-acei ceva care le lipsește în viețile lor, acel Duh Sfânt al lui Dumnezeu care se mișcă înăuntru acolo, în forma Cuvântului.

²³¹ Și slujitorii Tăi, lucrătorii, slujitorii Tăi, își au mâinile lor așezate peste ei. Și noi ne rugăm pentru ei, această rugăciune, și cerem, Doamne, ca acesta să fie timpul că nici o altă cale ci drept jos în inima lor, aceasta va fi o dată, pentru totdeauna, în Prezența Ta, să fie stabilit chiar acum. Fie ca Duhul Sfânt să vină în viețile lor chiar acum și să-i facă îndulciți, Doamne, cu-cu Mierea măreață din Cer. Și să le dea o experiență care va fi o experiență veșnică, încât marea Prezență a Dumnezeului cel viu să poată veni îndrăzneț în viețile lor și să le dea ceea ce au nevoie chiar acum. Admite aceasta, Dumnezeule Etern. Ei sunt ai Tăi. Eu îi prezint la Tine, ca daruri de dragoste, și ca jertfele așa cum ei fac aici. Și fie ca Duhul Sfânt doar să o facă real pentru ei acum. Dumnezeule, admite aceasta, în Numele lui Isus.

²³² Păstorul vostru o să se roage. [Fratele se roagă – Ed.] Da, Doamne. Da, Doamne. Admite aceasta.